

BULETINUL CASA ROMÂNĂ

SEPT. 1981

CONTENTS

Editorial: Centenarul--George Enescu.....	3
Quote--Dmitri Șostacovici.....	9
Epitaf: Lucian Blaga	10
La Tropicul Capricornului (2).....	11
"Marina": Tudor Arghezi	15
Romul Ladea	16
Oameni mari și mici de Ovidiu Vuia--Francisc Șirato ..	17
"Albă Iubire": Florica Bațu	22
"Abecedar Creștin"--Părintele Mitrel	23
"Iederea e plină de apă": Paul Emanuel (MICRON).....	23
"Tristețe": Nicolae Novac	24
"Intr'o Galerie de Artă--S. Fumagali	25
"România-1 Țara Mea": Eglantina Dașchievici	30
Pagini de Istorie Literară de Nicolae Novac--	
"Alexandru Odobescu".....	31
"Autumnală": I. G. Dimitriu	34
"Epigrame și epigramiști: M. AR. DAN	35
CĂRȚI: Leonida Lututovici: "O Alta Lume"--Versuri--	
Ovidiu Vuia	36
NOTE	40
INSEMNAȚII: "In Memoria lui Dunca".....	42
"Hirotonie de Diacon"	43
"10 Ani de Păstorire"	44
"Vizită Canonică	45
Știați-că?	46
SPICUIRI DIN PRESA	47
STIRI DELA CRC :	
In Memoriam.....	55
"Vara lui 1981"	56
Biblioteca CRC	59
Săptămăna Națiunilor Captive	62
ACKNOWLEDGMENTS: Members	64
Contributors	66
Welcome & Congratulations	69
TREASURER REPORTS	70
Subscription Forms	72
CRC CALENDAR OF EVENTS	74
FONDATORII & Board of Directors	75
Back Cover: "Toamna"--Ovidiu Coatu	
Front Cover: Contributed by Viorel Radu	

Buletinul Casa Română

- APARE TRIMESTRIAL -

Redacția și Administrația: 124 Montecito
Oakland, California, 94610

Redactor: ILIE ȘMULTEA

Redactor literar: NICOLAE NOVAC

Nr. 3

Anul IV

CENTENARUL

GEORGE ENESCU

"Muzica este un grai în care se oglindește, fără posibilitate de prefăctorie, însușirile tipice ale omului, ale popoarelor"...

(Din discursul lui G.E. cu ocazia recepției la Academia Română)

La 19 August, 1981 s'au împlinit o sută de ani de la nașterea lui George Enescu, marele compozitor, violonist și dirijor al neamului și culturii românești.

Născut în satul Liveni, (astăzi re-numit: George Enescu), din Moldova, din părinți modesti dar cu înclinații muzicale, George era ultimul și singurul supraviețuitor din cei 8 copii născuți soților Constantin și Maria.

Din propriile sale amintiri, ca și din toate biografiile care s'au scris asupra vieții și operei acestui geniu artistic muzical reiese limpede că era înzestrat de natură cu un

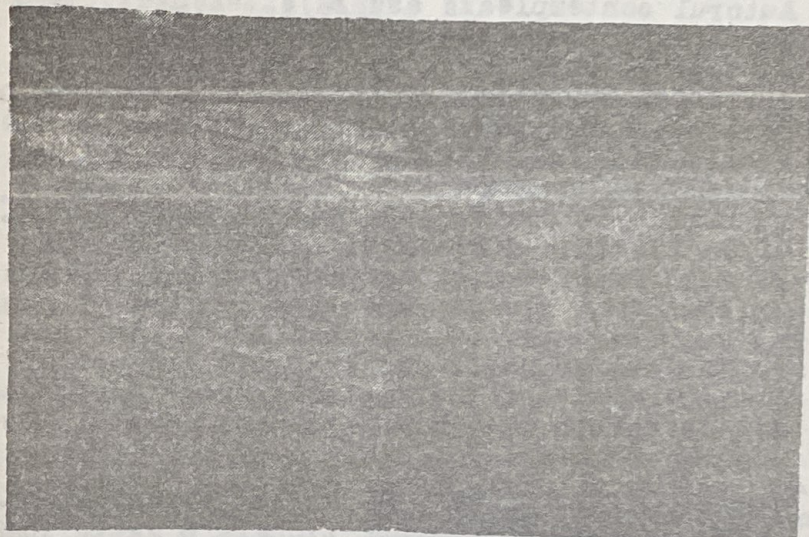
talent excepțional, evident la vârsta de 3 ani.

Imprejurări favorabile i-au îngăduit să-și facă o educație aleasă la Conservatoarele de muzică din Viena și Paris, unde s'a distins ca student eminent cu o capacitate de muncă și învățatură recunoscută și apreciată de marii maestri ai acestor conservatoare de la finele secolului al 19-lea. Deci, la talentul înăscut s'a adăugat o cunoștință muzicală profundă și o experiență câștigată în cercurile cele mai înalte ale societății occidentale. Totuși caracterul național românesc a rămas ca un fir roșu în tot geniul de gândire și simțire muzicală enesciană.

Între prima lui creație: POEMA ROMÂNĂ - și ultima - SIMFONIA DE CAMERĂ; G. Enescu a dat la lumină cam 20 de lucrări universal recunoscute, de care nu ne putem ocupa aici decât în mod general. În toate aceste lucrări se poate identifica, în diferite nuanțe și la diferite nivele de intensitate, viața și idealurile neamului din care se trăgea.

O problemă care s'a desbătut și încă se mai desbate, este dacă apariția uriașă a lui Enescu a fost doar un fulger luminos în întunericul nopții, sau o încoronare firească a evoluției artei muzicale și a culturii românești? O scurtă privire asupra compozitorilor precedenți, (Kiriak, Musicescu, Dima și mai ales E. Caudella), și a unor momente istorice pline de dinamism, cred că ne îndreptățește să-l găsim pe George Enescu în armonie cu - dar la vârful aceluși avânt cultural de trezire și afirmare națională. Enescu își culege învățătura în Occident, dar nu este absorbit de acest Occident. În el trăiește priveliștea unei naturi de sub cerul românesc și vibrează neconținut, tonalitatea de folclor național pe care, prin talentul său născut, o transfigurează și proiectează în lumea occidentală. Parisul, orașul luminii, recunoaște repede talentul excepțional al tânărului student român, îi admiră proșpețimea cu care tratează teme din folclorul

patriei sale și-l îmbrățișează cu multă căldură, chiar de la premiera POEMEI ROMÂNE, când abia împlinise 16 ani. Acest început de afecțiune este reciproc, se va adânci și va dura până dincolo de mormânt. (George Enescu moare la Paris, în 1955 și este înmormântat în cimitirul "Pere-Lachaise").

Astfel, geniul lui creator, deschide poarta muzicii românești în Europa și mai apoi în America. Dar, în același timp, inspirat din Occident aduce țării sale teme de ordin mural universal, opera OEDIP fiind cea mai edificatoare din ele. Ceiace îl atrage pe Enescu spre eroul antic nu este Oedip rege ci lupta acestuia cu destinul și biruința morală prin suferința imensă pe care o acceptă ridicându-se astfel deasupra destinului. Realizarea acestei lucrări - pe care Enescu însuși o numește "opera vieții mele" - a durat mai bine de 20 de ani, (1910-1931). Ea reprezintă o creație de înaltă valoare muzicală ce stă cu cinste și demnitate alături de marile opere muzicale universale.

În perioada dintre POEMA ROMÂNĂ și OEDIP, se disting cam trei genuri de lucrări prin care Enescu își exprimă gândirea și afecțiunea sa în arta muzicală: Sonata, Rapsodia și Simfonia.

SONATA II PENTRU PIAN ȘI VIOARĂ, reprezintă un fel de popas după o lungă călătorie... Autorul contemplează asupra existenței. Tema muzicii populare se estompează și devine mai discretă. Ascultătorul atent și cunoscător identifică în ea influența școlii franceze în care puritatea și discreția se îmbină armonio. Violonistul Karl Flesch vede în SONATA II a lui Enescu o compoziție din "cele mai importante din literatura violonistă contemporană".

În SIMFONIA CONCERTANTĂ PENTRU VIOLONCEL ȘI ORCHESTRĂ, regăsim tonul contemplativ. Era în vizită la Liveni unde mama lui era nespus de grav bolnavă. Lucrarea reflectă vigoarea unui tânăr de 20 de ani, încercând să sudeze avântul eroic și contemplația nostalgică. Accentele folclorice românești apar destul de clare.

Copilul-minune

Tema prevalent națională o găsim însă în compoziția care urmează, RAPSODIA ÎN LA MAJOR, îndeobște cunoscută ca RAPSO-DIA ROMÂNĂ, în care Enescu alege mai multe melodii folclorice pe care le reproduce - uneori fără modificări - și le așază într-o succesiune armonică de teme în formă rapsodică. În ea se reflectează istoria sbuciumată a poporului român, îmbinată pe alocurea cu sunete de

dor și tristețe. La un moment dat, din jocul animat de pe pajiste se ridică ciocârliia în triluri, redând așeva imaginea înfrățirii țărânului cu natura. Poate că această rapsodie, mai mult ca oricare altă lucrare dovedește adâncă legătură a lui George Enescu cu viața și pitorescul locurilor natale și face să fie chemat "bard național".

În RAPSODIA ÎN RE MAJOR, tema principală este cântecul Mama lui Ștefan cel Mare (versuri de D. Bolintineanu), în care se evocă trecutul eroic legat de acest mare domnitor și simțul moral legat de luptele purtate de el.

După o împlinire atât de frumoasă în rapsodii, Enescu se întoarce spre genul simfonic prin care pune problema filosofică a luptei omului pentru ideal. SIMFONIA I a fost creată la vârsta de 24 de ani și cuprinde reflecțiuni asupra existenței. Atitudinea lui filosofică rămâne optimistă. Eroul se luptă cu intensitate împotriva intemperțiilor și iese învingător. Aici se poate distinge o ușoară influență a curentului romantic-realist, caracteristic pe la începutul secolului al 20-lea. La Enescu romanticul apare mai puternic decât realismul în această simfonie.

Un an mai târziu, Enescu compune DIXTUORUL, în care reușește să purifice și transfigureze tonalitatea populară ridicând-o la un nivel general. Publicul parisian primește această lucrare cu mult entuziasm și cu comentarii elogioase:

"... O superbă SIMFONIE în RE, de o formă admirabilă, dar această perfecțiune a formei nu e nimic pe lângă emoția adâncă, viața intensă de care pulsează noua operă a lui Enescu..."

Enescu a fost prezent la Războiul I cu orchestra organizată pentru front. La finele acestei experiențe tragice, Enescu creează SIMFONIA III, a cărei conținut zguduitoare a fost comparată cu "Divina Comedie" a lui Dante. În gândul și simțirea autorului se desfășoară o lă-

mă umană puternică. Ea se transmite și influențează profund audiențele.

Câtiva ani mai târziu, în liniștea de la Tețcani și Sinaia, Enescu crează SONATA PENTRU PIAN IN FA DIEZ, în care revine la tema folclorică. O prelucurează însă cu geniul său și o ridică la un înalt nivel muzical universal... Clasicismul și romantismul sunt armonizate acum într-o sinteză simfonică superioară.

Nu putem omite din aceste comentarii mult prea limitate și fragmentare SUITA III - sătească, pentru orchestră (1938), în care autorul lasă anii copilăriei să se perinde în mintea și inima ascultătorilor și din care nu va lipsi nici lăutarul cu improvizațiile lui înflorite. Tonalitatea doinei cu nota ei dure-roasă se întrevade în CVARTETUL IN RE MINOR, pentru pian, vioară, violă și violoncel, creat și scos la lumină în primăvara lui 1944, în timpul petrecut la Sinaia (vila Luminis).

Doi ani mai târziu, George Enescu părăsește țara ca să nu se mai întoarcă niciodată... Suferințele prin care trecea țara din cauza unui regim despotice, străin de idealurile și de aspirațiile naționale pe care el le cântase așa de frumos, nu mai erau compatibile cu firea lui de rânduală și armonie. În cei nouă ani petrecuți în auto-exil, geniul creator al muzicii românești se identifică și mai mult cu arta natală...

În 1948 compune UVERTURA DE CONCERT PE TEME CU CARACTER POPULAR ROMÂNESC, urmată de un CVARTET IN SOL MAJOR în 1952.

Pitorescul naturii de sub cerul satului și a țăranilor din copilărie cu arta tradițională sunt prezenți în notele lui nostalgice dar superbe, știte din mintea și din inima unui geniu, născut la Liveni și sfârșit la Paris.

George Enescu s'a bucurat de o glorie căre puțini creatori geniali au avut parte. Totuși, Gheorghe Țiteica, în discursul său la intrarea marelui muzician în Academie, ne spune că avea obiceiul să-și petreacă vacanțele "a-

casă la părinți", unde pe lângă muzică, făcea "plimbări pe dealuri și pe văi", reînviind de fiecare dată, prietenia cu "pământul strămoșesc".

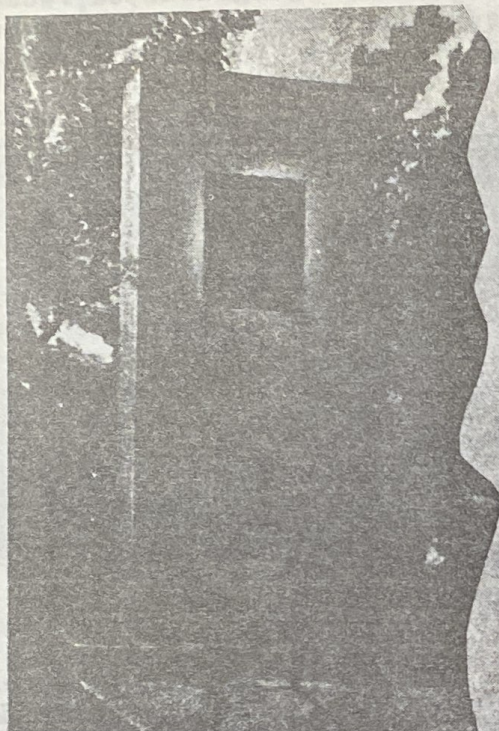
Casa părintească din Liveni

Așa se explică de ce, în întreaga lui operă, dacă nu-i o melodie sau o înlanțuire de melodii populare, atunci este DOINA cu tonalitatea ei duioasă și nostalgică pe care ascultătorul o bănuiește. Ea este acolo pentru că trăiește într'un colț de inimă a lui George Enescu, pentru care viața simplă dar bogată în tradiții, istorie și creațiuni folclorice a țării lui natale, este un permanent izvor de înprospătare și de inspirație.

ILIE SMULTEA

Faptul că George Enescu a fost un minunat interpret l'a ajutat foarte mult în creația lui. Istoria dovedește că toți, sau în orice caz cea mai mare parte dintre marii compozitori au fost și buni interpreți... Creația lui Enescu constituie o strălucită dovadă în acest sens.

Dmitri SOSTACOVICI

Epitaf

-- Mormântul --
lui Lucian Blaga,
din comuna natală
--- Lanorâm-----

*
Baso-relieful de
pe monument, a fost
realizat de bunul
lui prieten, Romul
Ladea, cel mai mare
sculptor bănăţean.

Calea aici ce greu se găseşte.
Nu-i nimenea să te îndrepte.
Numai târziu, numai o clipă
uitată pe urmă şi ea,
îţi dezvăluie
nebănuitele trepte.

Apoi ca frunza cobori. Şi ţărna
ţi-o tragi peste ochi
ca o gravă pleoapă.
Mumele sfintele —
luminile mii,
mume sub glii
îţi iau în primire cuvintele.
Încă odată te-adapă.

LUCIAN BLAGA

N. IANCU-PĂLTINIŞANU;

LA TROPICUL CAPRICORNULUI

- 2 -

La o cotitură a liniei, jungla se termină
brusc şi intrăm în plantaţia de banani. După
cinci minute ne aflăm la fazenda (moşie). Ne
întâmpină o haită de câini jigăriţi cu lă-
trături furioase. Scurt în urmă îşi face a-
pariţia Pedro, feitorul (vătaful), care mă în-
vită în birou, oferindu-mi în semn de bun so-
sit o cupă cu "pinga" (rachiul de trestie de
zahăr-ţuica naţională braziliană).

- Sande!... Sande!... (Adică: Sănătate).

Am ciocnit cupele şi am făcut câteva în-
ghiţituri din pinga, care are un gust ase-
mănător rachiului din sfeclă de zahăr.

Am pornit apoi să vizitez fazenda, care în
afară de clădirea centrală, construită în în-
tagime din cărămidă, mai are o casă de lemn
în care locuieşte vătaful cu familia sa care
constă din; soţie, 8 copii, soacra şi o cumna-
tă. Am mai văzut câteva gospodării pentru un-
elte şi pentru adăpostirea drezinelor. Atât.
Clădirea principală însă e destul de mare,
adăpostind două dormitoare comune pentru
muncitori, o sală de mese, bucătăria şi o că-
mară pardosită cu piatră, în care sunt pă-
strate alimentele şi băutura. Alături într-o
mică încăpere, mobilată doar cu o masă de
brad, două scaune şi o poliţă, se află biroul
fazendei.

Ne-am îndreptat însfăşit spre sala de
mese, unde soţia vătafului, o femeie slabă
şi stafidită, ne-a servit "arroz com feijao
e carne seca" (orez cu fasole şi carne usca-
tă, adică pastramă).

Pe o argiță cumplită, am pornit împreună cu Pedro să outreerăm plantația, care se întinde pe o suprafață enormă, dela poalele dealurilor și până aproape de ocean, numărând peste o sută de mii de bananieri. Ne-am oprit în mai multe rânduri, stând de vorbă cu lavradorii ocupați cu recolta bananelor. Majoritatea acestor muncitori sunt brazilieni, de culoare albă, mici și pîrpirii, cu pielea argăsită de soare și vînt. Ceilalți, mulatri și negri, dintre cari unii de statură herculiană.

Munca în plantație nu e de loc ușoară. Recolta bananelor n'are nici început și nici sfârșit. Un bananier rodește doar o singură dată, cam la e-tatea de un an. După ce i-s'a cules ciorchinele, (căci nu dă decât un singur ciorchine, care însă numără până la 120 banane), bananierul este tăiat, lăsându-i-se ca moștenitor doar unul din cei 2-3 pueți cari îl înconjoară. Acesta la rândul

crește văzând cu ochii. Intr'un an ajunge o înălțime de 2-3 metri și poartă deja rod. E lesne de înțeles cât lucru dă o astfel de plantație, în care pomii fiind de etăți diferite, rodese la date diferite. Ploile dese și torrențiale din timpul verii (Decembrie-Februarie) fac ca larba și alte feluri și feluri de buruieni să crească repede, cotropind plantația, astfel că lavradorul e nevoit să cosească de două-trăi ori pe an.

Mai grea este însă lupta pe care acești muncitori trebuie s'o ducă în mod continuu cu jungla, care tinde din toate părțile a năpădi și a înghiți cu tufărișul și vegetația ei parazitară, plantația. Armele de care se folosește lavradorul în această luptă gigantică sunt: seceră și un cuțit special - "facao". Astfel munca lui nu e desigur de individiat...

După ce mi-am notat numărul de ciorchini recoltați, cari a doua zi urmau să fie încărcăți în vagoane și transportați spre portul Santos, mi-am luat rămas bun dela fecior, și am plecat singur, pe o potecă solitară, în direcția litoralului.

După căldura cu adevărat "tropicală" de peste zi, odată cu apusul soarelui, jungla se răcorește repede sub briza proaspătă ce adie dinspre ocean. Amurg aproape că nu există în aceste regiuni. Trecerea dela zi la noapte se face foarte repede. Dealtfel brazilianul nu cunoaște cuvântul "seară". Drept salut, nu folosește decât "boa tarde".

Poteca ce mi-o indicase feitorul pentru a ajunge la Suarao, e destul de bătătorită, astfel că pot păși fără teamă de a călca pe vre-un șarpe. Din desigul întunecat, fel și fel de zgomote și fognate îmi ajung la urechi... O pasăre de noapte își plânge dorul în suhături ascuțite...

Grăbesc pasul, mai ales din cauza țânțarilor - mosquitos și pernalonga - cari odată cu lăsarea nopții devin din ce în ce mai supărători.

Acompaniat pe întreg decursul drumului de corul gresierilor și al coropignetelor și de nenumărați licurici, ajung în sfârșit după o oră de mers, la Suarao.

În hall-ul hotelului, iluminat "a giorno", mă întâmpină Lucian, administratorul:

- Bine că ați sosit, începusem să ne îngrijorăm...

Senhor Luciano, - cum e numit aoi, - e de origine italian. Vorbește însă o românească perfectă, căci s'a născut și a trăit în România.

Luăm cina împreună. Chelnerul care ne servește - nea Mitică - e român neaoș, originar din Moldova. E foarte sprinten, serviabil și atent cu toată lumea, din care cauză și-a câștigat o deosebită simpatie, atât din partea personalului, cât și a oaspeților obișnuiți ai hotelului.

După ce ne-a servit desertul-banane fripte, tăvălite în zahăr și scortisoară-l'am invitat pe "nea Mitică" să stea cu noi la masă, la un pahar de vin. Terminase lucrul pentru astă-seară. Cei câțiva musafiri ai hotelului cinaseră deja și ieșiseră să se plimbe; alții se retrăseră în sala de lectură, la o partidă de șah sau "buraco" (joc de cărți).

La un pahar de Chianti rubiniu, limbile s'au deslegat repede. Nea Mitică ne-a povestit peripetiile prin care trecuse până să ajungă aici în Brazilia.

- Ehei, pe vremea când țineam bodega la Galați, nici prin vis nu-mi trecea că o să ajung într-o zi chelner la Suarao!...

De, avea dreptate omul. Parcă eu visasem vreodată că o să umblu să inspectez plantații de bananieri!

Contrariat de zgomotul curios, asemănător unor tunete îndepărtate, ce-l auzisem neîntrerupt din momentul sosirii mele la hotel, mă hotărâsc însfârșit să-i cer explicații lui Senhor Luciano. Acesta mă lămurește zâmbind:

- E marea!

Desigur, marea - adică mai precis: oceanul!... Cum de nu-mi venise în gând? Ce-ar fi să mai fac o scurtă plimbare la plajă, înainte de a mă duce la culcare?

Administratorul este ocupat în acest moment cu primirea unor oaspeți sosiți cu trenul de seară, iar nea Mitică în perspectiva de a-și relua serviciul de chelner.

Profit de această împrejurare pentru a mă retrage neobservat.

Până la plajă nu faci decât cinci minute.

E o noapte clară. Pe cerul inspuzit de stele, Crucea Sudului, mult cântată constelație meridională, are o strălucire deosebită, iar luna plină, ca un talger de argint, apare încununată de o amplă aureolă de curcubeu. E haina ei de sărbătoare, ce numai pe cerul nopților tropicale o îmbracă.

La picioarele mele se întinde plaja, cenușie și uniformă, ce-mi trezește în suflet un curios

simțământ de singurătate și melancolie, - iar mai încolo, imensitatea apelor, frământate de un continuu și misterios neastâmpăr.

Valuri mari și negre ca adâncurile din care s'au născut, se ridică și se prăbuesc unul după altul, fărâmițându-se apoi pe plaje în mii de nestemate. Glasuri multe, neînțelese, se îmbină într'un cor năpraznic, repetând mereu repertoriul concertului fără de'nceput și sfârșit...

x x x

TUDOR ARGHEZI:

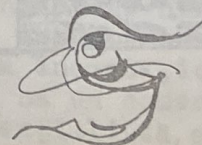
MARINĂ

Unda 'ntinsă, val cu val
Până'n malul celalalt
Spală 'n lapte de opal
Cerulscund și plopul 'nalt.

Trei sau patru, 'n mal, pescarii
Stau de ceasuri fără număr
Muți, ca niște cărturari,
Subt umbrele pân' la umăr.

Peste zare, uriașă,
Creasta-și suie un hotel;
În tot cerul, dat cămașă,
A 'mbrăcat azurul ei.

Și-i silit și lacul sur
Să-l îmbrace cu lumină
Și să lingă împrejur
Frumusețea lui meschină.

Romul Ladea

ROMUL LADEA

Autoportret, detaliu.
Colecția familiei, 1934.

Dalta mușcă flămîndă granitul.
Dalta caută minunea în piatră,
Cum Dumnezeu a căutat formă sieși
Din tainele dragostei Sale.

Aud cîntecul ei. Creatorul
Sub zarea vrăjitului vis
Înalță un imn nemuririi
Și inima sa este Arta.

Grigore Ungureanu

Oameni mari și mici

de OVIDIU VUIA

FRANCISC ȘIRATO

Prietenia artistică dintre poet și pictor, adică cea dintre Tudor Arghezi și Francisc Șirato, se bazează pe o puternică afinitate și rituală, rodită pe ogoarele unor acelorași meridiane creatoare. Fiindcă la fel ca și la Arghezi, talentul lui Șirato este primitiv înrăscut, unul învățând meșteșugul dela olari, celălalt dela țesătorii de covoare și precum Arghezi a început să potrivească în matca poeziei, cele mai alese, ca pe literele de tipar, cuvintele, Șirato s'a priceput să transforme lucrul casnic și de fiecare zi, să-l înalțe pe podiumul artei pure, furând din el culoarea, ca pe mătasea din pânțelele crisalidelor născătoare de fluturi.

Șirato este unul din cel mai demn reprezentant al picturii noastre dinainte și după cel dintâi război mondial, făcând parte din grupul celor patru, alături de Șt. Dimitrescu, Tonitza și sculptorul Oscar Han. Dar pe lângă ei, nu pot fi omisi Petrescu, Pallady, Teodorescu-Sion, Bunesu, Lucian, Grigorescu sau mai tinerii Ciucurencu și Țuculescu.

Desigur arta românească după epoca impresionismului s'a dezvoltat conform caracteristicilor generale ale picturii europene, de-aici încolo domină artistul, împreună cu opera sa un tot independent, numai cu dificultate se poate încadra într'un curent anume. Așa cum filozofia dela Nietzsche încoace, iconoclastă a sistemelor se prezintă ca un comentariu al eului în devenire deci existențialistă, și în artă avem

deaface cu discursuri personale, libertatea de creație imprimă amprente adânc individualiste artistul fiind nu numai ca până acum un demiurg dar și proprietarul absolut al moșiiilor sufletului, deci al unui cosmos, de cele mai multe ori supraterestru, lunar.

Astfel se explică de ce de la început de tot, Cezanne, van Gogh, Gauguin, părinții picturii moderne, au fost socotiți drept post-impresioniști și dacă ne gândim bine nici azi nu vor putea fi mai bine orânduți.

Bineînțeles arta românească în evoluția ei nu a putut să scape de influența celor trei, pe Șirato, ca și pe cei mai mulți colegi ai săi fascinându-l cu precădere Cezanne cu teoria sa a formelor și a geometriei în pictură. Dar împrumutul este mai mult teoretic, de adaptare la un temperament pus să cânte după notele portativelor proprii. În treacăt amintim, că trecut în poezie Cezanne geometrul se apropie la noi mai elocvent de metrica lui Ion Barbu, Tudor Arghezi având mai des puritățile pictorilor naivi, ca ale lui Rousseau vameșul de pildă.

Dela Cezanne își va însuși Șirato tehnica peisajelor, cu izolarea culorii compacte, de unde uneori strictetea liniară a contururilor, lipsind compozițiile de perspectiva spațiului ucellian, corespondent din contra al monoplanului cinematografic robbe-grilletian, solfegind monotonia pustului suspendat în golul livid, stropit de polenul freziilor disperării, din celebrul tablou al casei spăzuratului de Cezanne. Dar mai departe Șirato nu va merge pe drumul maestrului, deci nu va practica desinvolt cubismul cum o vor face alți ciraci fideli mesajului cezanian. Ci, va ajunge să protesteze contra rigidităților doctrinare, frânge deodată marginile lucrurilor, lasă în pânzele sale să pătrundă ca un potop lumina alburie furată parcă din calea stelară a lapte-lui, aceasta fie că reprezintă o femeie gezând, fie că e vorba de un alt peisaj marin, apropierea de Degas sau Toulouse-Lautrec relevându-

se evidentă. Dar ar fi o greșeală dacă am considera pictura lui Șirato, ca și pe cea contemporană lui, tributară prea mult celei franceze atunci când ea în fond a izvorât, chiar dacă sub primatul marilor corifei postimpresioniști, în primul rând din tradiția artistică românească, nobilă expresie a autohtonismului carpato-dunărean.

Intr'un mod asemănător expresionismul german, oricât nu s'ar fi emancipat complet de sub influența titanilor, dă viață concretă dela Barlach la Nolde, sufletului exaltat, gotic, baroc, protestant al neamului, reîntorcerea la culorile vitraliilor medievale și ale lui Grünewald pictorul, începe odată cu opera miturilor, a lui Richard Wagner.

Pictura românească modernă, ca și cea a lui Șirato, își are locul de pornire în cel dintâi rând în arta lui Luchian, game cromatice, unde fiecare culoare corespunde unui sentiment, a-

ci un tablou adevărat va trebui să se prezinte ca o simfonie a inimii executând un poem eroic. Picturile-varianturi ale florilor lui Luchian, sunt de fapt totatătea autoportrete ale unui om în luptă cu destinul său tragic, învins implacabil de el, anemonele fiind ochii artistului ce ne privesc cu eternă tristețe de dincolo de trup.

Desen de FRANCISC ȘIRATO

Așadar culoarea exprimă un gând și o simțire, ca un sonet iar în ansamblu urmează armonia muzicii de unde după artiștii români fascinația polivalentă, senzuală dar și cognitivă a picturii. Roșul-cafeniu al lui Petrescu, verdele-azur al lui Pallady cât și albul-violet al lui Șirato, se deosebesc de roșul lui Tițian sau Matisse, de verdele lui El Greco ori Nolde, sau de albul-violet al lui

Degas și Toulouse-Lautrec, ele aparțin mai mult culorilor din scoarțele țărănești sau frescelor de pe pereții mănăstirilor moldave.

Celebrarea din opera lui Șirato, privește o Sărbătoare a luminii, un cult dionisiac dedicat ei, asemănător cu cel din POEMELE LUMINII, ale lui Lucian Blaga sau cantilenor lui Ion Pillat și Dan Botta. De aici decurge predilecția pentru litoralele marine și locuitorii ei barbari cum le-a căutat și Gauguin în depărtatul Tahiti dar și pentru interioarele și buduarele pline cu mireșme, mătăsurii și brelocuri, în FEMEIE ÎN FAȚA OGLINZII, da o replică modernă parcă, lui Venus făcându-și toaleta a lui Velasquez.

Fată lucrând filet

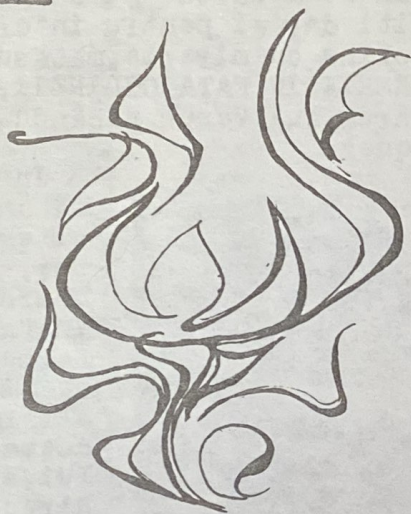
Încercarea de înlocuire înseamnă un surogat și o falsificare. Numai unele opere supramoderne, abstractizate de orice conținut au nevoie de completări marginale intense, nu rar pe lungimea a mai multor tomuri.

În FATA LUCRÂND FILET, Șirato atinge în mod

În cea mai ultimă analiză Șirato este un colorist pur, asemenea lui Chardin sau Renoir, înafara înșiruirii farbelor pe pânză ne mai cunoscând alt rost vieții. De aceea, realizările lui, se cer citite direct, auxiliarul comentariului sună pe undeva ca o voce străină, lipsită de sens. Precum orice act major spectatorul îi trăgește înțelesul, catharsisul nu poate fi împărtășit decât prin confruntarea lui,

Miraculos, după cum o admit unanim toți cunoscătorii operei sale, frumusețea coloristică a olandezului Vermeer. De altfel, prin calitățile întregii sale creații, Șirato poate fi considerat, pe drept cuvânt, un Vermeer al picturii românești.

FLORICA BAȚU:

Albă iubire

Albă iubire, fântână stelară,
sete de zbor și de zbor și de zbor –
întorși dinspre raze – atâtea de oameni!
Flămând universu' de trupuri, de carne,
adâncului tineri – atâtea flămând!
când trupuri se cer, fericită câmpia
ce leagănă'n sine trup-oameni iubind,
fericit universu' ce poartă într'insul
această iubire, iubiri izvodind
– să tacă adâncul!!! – fericită, lumina
ce'n noi a știut să găsească lumini!!!
Fântână stelară, când totul e noapte
doar Noi, izbăviți dintre zodii, dansând
dansul iubirii de jertfă și nașteri,
albă iubire, prin cer traversând –

albă iubire ... deplină ... eternă ...

ABECEDAR CREȘTIN

Iisus le-a vorbit de multe ori multimilor despre puterea credinței. Ucenicii, care erau aproape tot timpul cu El, erau uimiți de minunile pe care Iisus Hristos le făcea cu puterea credinței.

Odată ucenicii erau la pescuit. Trecuse demult de miezul nopții. Nopatea era înstelată, lacul Ghenizaret liniștit ca o oglindă pe care se răsăngeau stelele într'un covor înflorat de lumini. De departe miresme de portocali și lămâi înfloriți adiau în. Din când în când un peste sărea din apă și zgomotul se pierdea în noapte ca o vrajă.

Era târziu, aproape dimineață. Ucenicilor oboșiți aproape li se închideau ochii de somn, când deodată văd pe lac un om mergând ca pe uscat. Se îndrepta spre corabia lor. Așa ceva nu văzuseră niciodată, nici măcar nu auziseră așa ceva, în afară doar din povestirile de groază cu strigoi, ștife și năluci pe care bătrânii le povesteau seara târziu împrejurul focului. Omul se apropia tot mai mult. Speriați au început să strige și să țipe de frică.

„Aveți curaj, Eu sunt; nu vă temeți!”

le-a spus Iisus Hristos, fiind la o distanță foarte mică de ei. Sfântul Petru aducându-și aminte de minunile pe care Mântuitorul le săvârșea prin credință, a zis: Doamne, dacă ești Tu, poruncește să vin la Tine pe apă.”

„Vino!” i-a răspuns Iisus. Petru, ținându-se de marginea corabiei, a coborât și a început să meargă pe apă spre Iisus. Apa era rece sub tălpile lui. Seuita la valurile din jur, pe care le urca și cobora, gândindu-se la adâncimile peste care pășea.

Un gând de îndoială i se strecură în inimă ca un șarpe rece: „Dar dacă nu e Iisus și totuși e o nălucă, ce mă fac? M'am depărtat atât de mult de corabie și poate...” Nu termină gândul, când simți că picioarele i se scufundă în apă și cu disperare țipă: „Doamne, scapă-mă!”. Cu blândețe Iisus, întinzând mâna, l-a prins și a zis: „Puțin credinciosule, pentru ce te-ai îndoit?”

Părintele MITREL

PAUL EMANUEL: Iedera e plină de apă..

Declină vara, prin frunzare îmi găsesc o plăcere monotonă, toată noaptea a curs apa într'o cană cu buza spartă.

Iedera e plină de apă, să spui tu, iedera s'a încolăcit pe picioarele patului tău: solitudinea, suferința, iubirea, lunecă către noapte și pietre.

Vara arde lungi făclii, lungi limbi solare, iedera sugrumă în somn întreaga colină, acest oraș mort.

„Iedera tremură în vânt...”

(MICRON)

TRISTETE

nicolae novac

Nu, niciodată nu ne-om mai întoarce
În țara cu dumbrăvi și povești;
Uitat e drumul anilor copilărești,
Căci viața-acolo astăzi, alte visuri toarce . . .

S'au măritat iubitele, pe rând,
Căci am murit de mult și'n inimi și în gând,
De când tot pribegim fără ogoi
Și nimeni nu-și mai trimite gândul spre noi.

Nu, niciodată nu ne-om mai întoarce
Acolo unde am iubit întâiași dată.
Ca pe-o lămâie, exilul viața'n timp ne-o stoarce —
Și acolo, nu ne mai așteaptă nici o fată.

Numai crucile ce le lăsăm pe drumul trecerii noastre
Ne vor mai spune numele sub zărilor-albastre,
Departate de Țară și de tot ce-am iubit,
Până ce și ele, ca și noi, vor fi putrezit.

S.FUMAGALI:

ÎNTRIO GALERIE
DE ARTĂ

Familia F.S. și familia S.F., prieteni vechi - și-au cumpărat case noi, mari, spațioase, pe care le-au utilat cu toate cele de trebuință, dar n'au pus încă nimic pe pereți. Galeriele de artă sunt pline (30.000 de artiști, unii flămânzi cronici, trăesc doar în California). Deci "tablouri" pe toate drumurile, la prețuri ieftine și de multe ori chilipiruri. Numai că ei vor altceva, opere de artă autentice, deși este extrem de greu să deosebești o lucrare bună de una proastă, iar aceste din urmă se înmulțesc simțitor pe piață. Din aceste cauze au apelat la un cunoscător, Dl. P.P. care, pe deasupra le este și prieten și au pornit împreună prin galerii.

Sotii F.S. și D-na S.F. recunosc cu franchețe, că nu se pricep în artă, dar sunt receptivi să învețe acum târziu ceea ce, normal, educația școlară ar fi trebuit să-i învețe pe fiecare înainte de a-i lăsa în lume de capul lor.

Dl. S.F. însă nu vrea să admită o necesitate a studiului în artă și afirmă că el, personal, se pricepe destul, ca să nu fie tras pe sfoară de câte un pezevenchi de artist, pus pe

Îngelat cumpărătorii (neajutați de nici un fel de paragraf de lege, în acest sens).

- "Cu mine nu le merge... N'o să-mi arăți o balegă pictată și să-mi spui că aia e o floare, că nu te cred".

Și au intrat într-o importantă galerie de artă.

P.P. - ...Asta-i un Picasso destul de bun...

S.F. - O, ya?...

P.P. - Da... E o copie dintr-o serie de 200, câte a imprimat.

S.F. - Ihm!... Va să zică, asta-i o femeie cu sânii în spate, cu fundul în față, cu urechile, probabil, în poșetă, cu gât de girafă și picioare de elefant. Frumoasă; o pui în casă și pe urmă începi să vezi ce nevastă ai...

P.P. - Artistul a dus departe stilizarea. A arătat un model desenat din mai multe unghiuri și a suprapus imaginile...

S.F. - Și a ieșit arătarea asta... Merți; nu servesc... Și câtu-1?... \$ 500!... Îi trebuie un medic psihiatru... Păi cum să dau o jumate de mie de dolari pe o copie din 200; înseamnă că a luat \$ 100.000.

P.P. - Ce-ți pasă cât a luat?... Poate nu s'au vândut nici 30 de bucăți... Asta-i prețul. Investești banii în lucrare și valoarea ei crește.

S.F. - Ce să mai crească... Picioarele ăsteia? Să ajungă un dinosaur?

P.P. - Nu se pune problema așa, pătimas...

S.F. - Am o idee: cumpăr numai rama... Să-și păstreze ei opera... s'o pună într'un balamuc. Fac ăia, de acolo, o pasiune pentru dama asta...

P.P. - A, și asta e bună. E un Salvador Dali.

S.F. - Cine, ăla cu mustăți în furculiță?... Păi ăla e scrântit el personal, ce să mai așteptăm de la opera lui? Ce-a amestecat el aici, te doare capul... De ce să cumpăr eu aspirină ca să-1 țin opera ăstuia în casă?

P.P. - Sunt câteva litografii bine executate.

S.F. - Eu, pe artistii ăștia renumiți i-ași lega, înțelegi, și i-ași pune să are un pământ din ăla uscat, nu joacă, să vadă și ei cât de

greu se câștigă un ban, muncind serios.

P.P. - Chagal nu-ți place?...

S.F. - La el oamenii zboară, vite sunt prin aer, ce mai, totul e aviație fără motor.

P.P. - Bine e o viziune simbolică.

S.F. - A se slăbi cu viziunile... Să meargă la spiritiști. A, uite asta e frumoasă!

P.P. - Asta?! E o lucrare banală, realistă, artistul n'are har, nici nu-l mare (citește numele cercetând date despre el într'un dicționar cu artiști). Valoarea lucrării o constituie doar vechimea ei. Secolul XIX, final.

S.F. - Ce spuneam eu?... E frumoasă.

P.P. - Dacă-ți place, cumpăr-o... Stai, să vedem... \$ 6850...

S.F. - Ce face?

P.P. - E un original, nu o copie... Un ulei de mici dimensiuni.

S.F. - Prețul unei mașini.... Nu, ăstia nu vor să vândă. Păi asta-i o avere și s'o dai pe-o măzgăleală, fie și reușită... Nu ține!

P.P. - "Configurație", de Hans Arp.

S.F. - Parcă-i un plasture colorat.

P.P. - Sau astea ale lui Fernand Léger...

S.F. - Astea-s femei făcute din țevi de fier, guruburi și piulițe...; doar să le montezi! Să-ți scape o femeie din astea o sca-toalcă, mergi imediat la emergency.

P.P. - Nici Braque nu-ți place?

S.F. - Asta??... Deliriu tremens. A scăpat tabloul pe jos, s'a spart și pe urmă el a lăpit culorile la loc, cum s'a nimerit.

P.P. - E o lucrare din perioada cubismului.

S.F. - Strâmbismu' vrei să spui...

P.P. - Are valoare istorică...

S.F. - Antiq... Ha? Antiq?

P.P. - Ei nu; aici se spune antic la orice lucru dinainte de război; e o exagerare comercială la origine. Poftim, un lucru interesant, făcut de Piet Mondrian.

S.F. - Asta a fost desenator tehnic?... Păi eu pot să fac sute din astea.

P.P. - Curentul se numea "neo-plasticism".

S.F. - Așa poate să existe și un curent neo-scârț. Face unul scârț din pantofi, și pe urmă vin alții și fac scârțuri mai noi...

P.P. - Am venit aici pentru o treabă. Hai să fim serioși, altfel pierdem timpul degeaba.

S.F. - Să fie ăștia mai întâi serioși...

P.P. - Mondriani spunea că natura e versatilă, deci trebuie redusă și ordonată într-o expresie plastică.

S.F. - Bancuri... Teorii...

P.P. - Bine, dar s'a introdus filosofia în artă prin...

S.F. - (Înterupând)...Acum vin și eu filosofii în artă...Asta-i ca la concert...Ei zic că înțeleg muzica simfonică, - înțeleg 2 la mie sau nimic - dar se cheamă c'au fost văzuți la concert, sunt culti dar stau acolo și scrâșnesc din urechi răbdând până la capăt...

P.P. - Nu toată muzica e programatică. Nu trebuie înțeleasă, e nevoie doar să-ți placă muzica.

S.F. - Ce să-ți placă la scârțăitul violoncelor, că zici c'au pus niște pisici la stors după baie...

P.P. - Eu aș zice, după câte îmi dau seama de situație, să nu cumpărați lucrări prea moderne, - așa, numai până la impresionisti.

S.F. - Să vedem practic, lasă teoriile și școlile...

P.P. - Aici au un Rouault...original?! nu se poate!...A, e o copie, dar o copie de specialist.

S.F. - Asta-i miop rău...A tras contururile, cu mătura...

P.P. - Aici sunt futuristii...

S.F. - Vaca asta?...

P.P. - De fapt e un cal.

S.F. - Calul ăsta vacă are vre-o paispe picioare...

P.P. - E în mișcare... Caracteristica futurismului.

S.F. - Și dacă e în mișcare i-se înmulțesc picioarele?

P.P. - Nu. E doar o iluzie optică. Nu e film ca să le vezi în continuare, așa că el le arată static, toate fazele mișcării într-o singură imagine.

S.F. - Da! Șmecheri...Când nu știi să pictezi, spui că acolo e ceva, dar tocmai a plecat și vine înapoi tot atunci, una peste alta și descurcați-vă voi că eu, pictorul, sunt grăbit... Și ăsta, cine-1?...

P.P. - Joan Miro.

S.F. - Gândaci, pureci, păduchi... De ce l-a pictat?

P.P. - Suralism!

S.F. - Iar curente?

P.P. - Uite unul din marii nonfigurativi... Jackson Pollock...

S.F. - Și-a șters pensulele de pânză și pe urmă a pus pânza în vânzare. Nu ține... ăștia și-au pus ulei pe tălpi și au mers așa pe pânză...Serios că așa au făcut...Și noi, proștii, admirăm, să nu se creadă că nu ne pricepem... Dar asta ce naiba mai e?...

P.P. - Alb pe alb. Fondul e alb pur, nealterat. Artistul a pus deasupra o pată de alb grizat... Nici nu se vede decât de aproape... Chestiune de rafinament coloristic.

S.F. - Dă-mi voie. Va să zică, vârs eu pe fața de masă puțin vin roșu, da? Vine altu' și varsă ceașca de cafea, bun? Bun! Asta înseamnă negru pe roșu. Am făcut o operă de artă. Tai fața de masă, o pun în ramă și o pun spre vânzare la prețul de \$ 50.000... E bine?

P.P. - Mai e vorba și de numele artistului, de metodă...

S.F. - Uite la ăsta, cum nu poate să țină linia dreaptă, și dă culorile pe dinafară.

P.P. - În mod special face asta Dufy, ca să creeze legătura între interior și ambianța externă.

S.F. - A se scuti, numai explicații, motivări și alte aiureli. Ghicitori... A, da! asta?..... Stai că asta parcă merge...

P.P. - E un cuplu!...Asta-i artă erotică...

S.F. - Adică ăia doi, ... care va să zică... Artistul s'o fi holbat pe geam...

D-na S.F. - Ia nu te mai holba și tu.

S.F. - Pe ăsta-l cumpăr!

D-na S.F. - Da? Ca să-l pui unde? În camera

copiilor? Cât stai cu mine, nu intră o porcărie ca asta în casa noastră.

P.P. - Nici nu merită să-l cumpărați.

S.F. - Și atunci, ce să cumpărăm?... Că tot ce ne-ai arătat e urât sau aiurit.

P.P. - Gusturile diferă... Cumpărați ce vă place. Fiecare e liber să-și pună în casă ce vrea.

S.F. - Eu merg și iau dela altă galerie, care o scos în "sell"... Cel mai scump tablou, cu ramă cu tot e maximum \$ 30.00. Numai rama face \$ 50.00 și câteodată chiar \$ 80.00 din câte am văzut eu.

P.P. - În cazul acesta, nu mai e nevoie de mine...

S.F. - Cu specialistii e greu... Dacă pun o bazaconie din astea pe pereți, îmi strică toată ziua, când mă gândesc cât banet am dat pe ea... Mai bine cu restul de bani mergem în Las Vegas... și ne-am pus și casa la punct cu tablouri... ieftine...

EGLANTINA DASCHIEVICI:

ROMÂNIA-I ȚARA MEA!

România-i Țara mea!

Gare cum să nu mă lege

Mama, care m'a legănat

În atâtea nopți de veghe?

Norocul ce mi l-a cântat

Atât de mic, și ntunecat...

Ah, că nu-s în Țara mea!

România-i Țara mea!

Gare cum să n'o iubesc,

Măndră, cum mi-o amintesc

În splendoarea-i de-altădat'?

Numai Tu, bun Dumnezeu,

Î-ai ridicat chinul greu...

Ah, mî-e dor de Țara mea!

Pagini de Istorie Literară

de

NICOLAE NOVAC

ALEXANDRU ODOBESCU

Atunci când literatura și cultura românească se aflau încă la începuturile ei de afirmare, când tot ceea ce venea din Apus, era imitat până la greață; pe orizontul literar și cultural al spiritului creator român, apare ca un soare reconfortant, figura impunătoare a lui Alexandru Odobescu.

Clasic în formă, cu o putere de observație, analiză și descriere cum numai la Bogdan Petriceicu Hașdeu mai întâlnim, acest scriitor eminent și istoric și estetician erudit, nu numai că a îmbogățit literatura română cu opere nemuritoare, dar a reușit să și ridice această literatură la un nivel european.

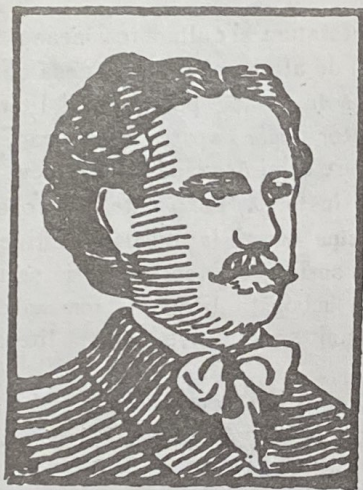
Odobescu s'a născut în București la 23 Iunie 1834. Carte a învățat acasă, cu profesorul Bărzotescu și apoi a trecut la Colegiul Sf. Sava.

Încă din tinerețe, a dat dovadă de mare înțelepciune, iar primele sale scrieri, ca elev, datează din anul 1847 și sunt în limba franceză: „O dimineață în stepe Valahiei” și „O vânătoare de cerbi,” care vădese un talent neobișnuit la un tânăr de vârsta lui. Avea doar 13 ani ...

Nutrit de visuri și ambiții mari, Odobescu, la vârsta de numai 14 ani încearcă să scrie o dramă istorică în versuri despre viața eroică a lui Mihai Viteazul.

În 1850, Odobescu pleacă la studii în Franța și aci, la Paris, ia contact cu cercurile exilaților români care—și găsiseră adăpost pe pământul ospitalier al Franței, după înfrângerea revoluției românești dela 1848. În cadrul societății „Junimea Română,” al cărei inspirator era Nicolae Bălcescu, tânărul Odobescu desfășoară o activitate intensă,

fiind chiar unul din redactorii revistei ce purta numele societății. Seriozitatea lui se poate vedea limpede și din primele-i scrieri pe care le prezintă în cadrul acestei societăți: „Viitorul artelor în România,” „Idei asupra progresului societății” și „Muncitorul Român.” In ele, Odobescu își dovedește atât marele său talent, cât și spiritul de observație și judecată justă. Dar, în acelaș timp, dovedește marea sa dragoste față de cei mulți și umili: țărani și muncitorii români, ale căror strădanii pentru o viață mai omenească, tânărul entuziast le îmbrățișează cu toată căldura.

Alexandru Odobescu

După ce-și ia bacalaureatul, se înscrie la Facultatea de litere din Paris (1853) și, la întoarcerea în țară, în 1855, publică în revista „România Literară,” poeziile: „*Odă României*” și „*Întoarcerea în țară*,” precum și studiul: „*Despre satira latină*.” Se impune însă ca scriitor de reale posibilități, odată cu publicarea marilor sale nuvele istorice „*Mihnea Vodă cel rău*” (ce apare în „Românul,” 1857) și „*Doamna Chiajna*” (Revista Carpaților, 1860).

În anul 1861, Odobescu scoate „*Revista Română pentru științe, litere și arte*,” cea mai bună revistă a timpului său, la care au colaborat printre alții: Vasile Alexandri, Ion Ghica, Dimitrie Bolintineanu, Grigore Alexandrescu, Nicolae Filimon, etc. În această revistă, Odobescu publică

studii de o mare seriozitate. După doi ani însă, revista își încetează, din păcate, apariția. Odobescu este numit Ministru al Instrucțiunii Publice și al Cultelor (1863), iar în 1867, este însărcinat cu organizarea pavilionului românesc la expoziția universală dela Paris.

Cu ocazia Congresului de arheologie de la Copenhaga ce a avut loc în anul 1869, Odobescu prezintă valoroasa sa comunicare în limba franceză: „*Notiță asupra tezaurului de la Pietroasa*” cu care deschide larg drumul arheologiei românești.

Numit membru al Academiei Române în anul 1870, Odobescu duce o luptă aprigă împotriva curentului latinist și exagerărilor lui, cu mult talent și umor.

Odobescu la vânătoare pe Bărăgan (Caricatură din 1874)

Fiind numit în 1874 profesor de arheologie la Universitatea din București, publică sub titlul „*Pseudokynegheticos*” (*Fals tratat de vânătoare*) una din lucrările sale cele mai erudite, în care dovedește, pe lângă talent și umor, vaste pregătiri și cunoștințe în domeniul artelor și literaturii universale. Timp de cinci ani (1882-1887) funcționează ca secretar al legăției române din Paris, cercetând cu asiduitate documentele referitoare la istoria poporului român prin arhivele Ministerului de Externe al Franței, pe care le tipărește în trei volume, sub auspiciile Academiei. Reîntors

în țară, își reia catedra dela Universitatea din București (1887), este numit director al Școlii normale superioare și publică în trei volume „Scrieri literare și istorice,” o culegere a scrierilor sale. Cariera sa de literat și om de știință, este încununată odată cu publicarea primului volum din marea sa monografie „Tezaurul de la Pietroasa,” în limba franceză (1889). Următoarele două volume vor apare după moartea sa, atât de bruscă, la vârsta de 61 de ani, la 10 Noemvrie 1895.

La moartea lui, scriitorul I.L. Caragiale scria în „Gazeta Poporului” următoarele: „Odobescu a fost un om public. El a avut meritul literar așa de puțin contestat odinioară, așa de greu de contestat chiar și astăzi, încât moartea lui, atât de regretată, și mai ales felul acestei morți a trebuit, se ’nțelege, să miște în cel mai înalt grad pe toată lumea noastră literară.” Odobescu, își curmase singur viața.

Aceasta este, pe scurt, viața și parte din opera unuia dintre cele mai luminate minți a neamului nostru din epoca de formare a literaturii și a culturii românești autohtone, dela moartea tragică a căruia, s’au împlinit, acum, 86 de ani.

AUTUMNALĂ

Afară ploaia cade’n picuri grei
Și-mi toarnă peste suflet nesfârșire,
Imi duc prin întuneric pașii mei
Spre-o țară unde-mi moare-o amintire.

Visez la țara mea cu cosânzene
Și feți-frumoși cu ochii de iris
Și toate se aștern în mine alene,
Căci toate-mi vin în suflet ca’ntr’un vis.

Ascult în bezna care mă’nconjoară . . .
Imi biciuie obrazu-o boare rece,
O doină pentru a nu știu câtea oară
In jalea mea din suflet mă petrece . . .

I. G. DIMITRIU

epigrame și epigramiști

Poeților băcășeni Romulus
Fabian, autorul volumului de
versuri „Pusta” și C. Miu-
Lerca, autorul „Biblicelor”.

Amîndoi rămîn celebri
După felu-n care scriu:
Romul cîntă-n versuri pusta,
Miu-Lerca . . . în pustiu.

Unor parveniți
Familia Lichiardopol și-a construit,
la cîmîtirul Bellu, un cavou, care a
costat peste jumătate milion de lei.

Cînd v-am privit, mai ieri, la Bellu,
Cavoul — marmură grecească —
Mi-am zis pe gînduri, cum mi-e felul:
„Mă! ăștia știu cum să trăiască...”

Poetului Mircea Rădulescu,
premiat cu Premiul Național
de poezie.

Experiență i-au dat anii
A știut ce-i de făcut;
Ca să nu mănînce banii,
Mircea, practic, i-a băut.

M. AR. DAN

CĂRȚI

LEONIDA LUTUTOVICI: "O ALTA LUME" - Versuri

E. Lovinescu și - poate mai pertinent - George Călinescu, s'au declarat, cel puțin într-o perioadă a activității lor, aderenții criticii impresioniste, lipsită deci de norme și dogme de mai înainte impuse. Astăzi, desconsiderarea acestui mod de a analiza o operă de artă, reprezentată doar o atitudine scolastică și formală, atât timp cât cele mai frumoase pagini ale criticilor mai sus citați, și nu numai ale lor, aparțin tocmai felului declarat de investigație literară. Dacă s'ar intra în esența lucrurilor, s'ar constata că oricât ar fi de subiectivă, orice sentință viabilă se ridică pe scheletul impresiilor evocate în simțirea cititorului, fie el exeget și specialist, deoarece se arată și atât de schimbătoare cum numai moda hainelor este. Să nu se mai uite că dacă la noi încă acest gen se așteaptă împlinit, în cultura franceză de pildă, este dus la desăvârșire - dar nu epuizat, resursele sale fiind infinite - de un Remy de Gourmont sau în istoria artelor de Elie Faure, despre acesta al doilea susținându-se pe bună dreptate că face poezie în loc de știință.

Toate aceste gânduri m'au năpădit, ca șerpii cella templului părăsit, citind cartea de poeme O ALTA LUME, a lui Leonida Lututovici, apărută în Editura "Dacoromania", în 1964. Am descoperit în cutia poștală, fără o dedicație, fără o lămurire, deci, ar fi ca și când aș fi găsit o partitură, m'ași fi așezat la pian și ași fi început să alerg pe treptele de abanos ale clapelor lui, cu

scopul de a stabili dacă muzica executată îmi place sau nu. Un experiment interesant la care contribuie evident și autorul versurilor odată ce nu vom afla din cuprinsul lor de unde vine și unde merge, decât cu aproximație, ca și când am privi la un peisaj de Corot scăldat în argintul negurilor.

Cartea "O ALTA LUME" vrea să ne prezinte cu tot dinadinsul o istorie a eului înscrisă pe finele papirusuri ale sufletului, deci să ne povestească despre numitul drum interior al lui Rainer Maria Rilke sau Vasile Postelucă: În zori trezit sub trunchiul unei cruci/Un Christ se apleca spre mine:/De unde vii, 'ncotro te duci?/Fă-ți cruce, Dumnezeu e'n tine!/.

Și se va mai observa cu ușurință că albul constituie dacă nu o obsesie - termenul ar veni ca o stridentă în gama întreagă a armoniilor - sigur ca un fond de bază, așa precum l-a întrebuințat în motivele sale Ingres sau Prudhon, albul pur al lui Girodet: Ci florile albe în suflet cu toții/Aici le aducem, acum, pentru tine,/Florile albe de crin,/Flori albe senine/A jertfelor tale flori/De sârmă ghimpată,/... sau: Atâția morți/Flori albe ce mureau/Erau atâtea flori și-atâtea lacrimi/Cât ochii nu puteau de jale să mai plângă!/. ...sau: În flori de albă chiciură/Se'mbracă/Natura iernii rece/și săracă.../, și exemplele s'ar mai putea înmulți.

Sufletul postului urcă spre un vârf, pisc nevăzut, unde trebuie să se găsească acea "altă lume" mult visată: Și-am așteptat cu nerăbdare/O altă lume/Și-un soare nou/Mai cald, mai mare./

Este atâta dor de armonie în stihurile sale încât parcă-l vezi înaintând pe perini de aurora cu un crin - ca îngerul Bunei Vestiri - în mână.

Suferințele-i intime vor izvorî din neputrivirea lumească a ideilor sale, reîntoarcerea cuprinzând arbori arzând ca așeznicile unei alte învieri: E rece acasă/Și'n sufletul meu,/E grea încă ceața trecutului negru.../Dar iată

o stea/Din soarele zilei de mâine/Că-mi dă o
nădejde,/Credința în bine.../În dragostea ta
și în mine./

Nici durerea,nici satisfacțiile trupului,
nu depășesc o anumită intensitate,matca apar-
ținând unui prototip ce nu cunoaște extreme-
le,echilibrul desfășurându-se cu totul sta-
bil,balante atârinate între lună și soare, cu
un mers spre o din ce în ce mai multă lumină:
Cu luna/Cale'ntoarsă am făcut/Prin lume/Către
soare.../Și dincolo de cer și moarte/O inimă
să caut,/Mai albă,mai bună!

Și dacă fața este îndreptată în cuget spre
viitor,trecutul ne apare vag,ca și când l-ar
privi peste umăr cu grija lui Orfeu de a nu
o uide pe Euridice.Faptul îl punem în legă-
tură cu întreaga panoramă spirituală derula-
tă pe celuloidul unui film invizibil cât și
poate distanțării în timp,sugerată printr'un
efect de surdina pus pe un sunet oricum de-
părtat,doar vine din adăcul orb al amintiri-
lor.

Il ghicim coborînd de la munte: Din lut
rumân m'au plămădit strămoșii/ Și'n crivăț
m'au călit,/În ploii crescut-am brad de munte/
Cu doinele m'am ridicat,/... Ochi largi de vis
spre Dumnezeu/Mi i-a deschis din fragedă co-
pilărie/Mama.../Asprimilor,apostol l-am avut/
pe tata.../Iară haiducii mi-au fost frați de
cruce./

De lângă Plugar și Păstor și mai ales din
interioare țărănești,pictate parcă de Luchi-
an,sub voalul expresionist al lui Țuculescu:
Sus în colț icoana mare/Mai jos candelă auri-
te/Fața prea Sfintei Fecioare/Pe-un covor de
trandafiri.../Și'nspre stînga scrinul negru/
Cu pânzeturi și ștergare,/ Iar, pe scrin un
vraf de perne/Și zavelci cusute'n fir.../ Pe
măsuță,țesătură.../Și-un buchet de lăcrămio-
re/Pe-un șervet de pânză sură/Intr'o vază de
cristal.../După ușă,pe perete,/În cui,rochi-
ile fetei.../

Tot procedul izvorăște din horebul mește-
sugului artistic și nu din uitare se înțele-

ge.După limbă ghicim că autorul se trage din
România,poate a țării moldave,din jurul Carpa-
tilor,de unde au coborît mai târziu înspre a-
pe,vechii ei locuitori,luându-se după urmele
zimbrilor cu aurite cruci în coarne,leagăn de-
scris de Vlahuță în ROMANIA PITOREASCĂ,de la
Ceahlău până la Nistru,o singură țară.

Fiindcă poetul păstrează totală discreție
asupra meleagurilor sale natale nu găsim ros-
tul să le numim noi,decî să rămână ca o taină
a tainelor,precum îi plăcea lui Matei Caragi-
ale să-și încheie povestirile. În fond toată
această istorie se poartă înspre țărâmurile
dinlăuntru,neavînd numiri concrete lumsgești,de
unde vine din interior spre o altă de vis și
ideal,singurele relații de timp le citim pe
coperta cărții,nisipul clepsidrei consumându-
și orele,ca stelele căzute în lacuri,între a-
nii 1938-1964.

Cu siguranță experimentul meu este discuta-
bil și de cercetat dacă am reușit să prind po-
rtretul artistului fără să-l fi văzut vreodată
numai după unele indicații indirecte izvorâte
din craterale sentimentului. Și dacă în loc de
nas i-am pus o vioară,ca ochi flori de cicoare
și drept gură bujori însângerați,asta e din
cauză că o descriere impresionistă se apropie
mai mult de un chip executat în cuburi de Bra-
que decît de considerațiile seniorale ale lui
Brunetti sau Mihail Dragomirescu.Orice gre-
șeală săvârșită o iau asupra mea, atîta timp
cât inima autorului din "O altă lume" se arată
a fi asemenea albatrosului baudelairian,neîn-
demnatică la huiduielile dușmanilor,gata să
se deschidă precum caliciul de agavă numai
prietenilor cărora le și trimite gândurile sa-
le cele mai de preț.

Discursul lui L. Lututovici,plin de pace și
iubire,ne convinge,că numai cu o mână de astfel
de oameni,ai putea face societatea rea de astă-
zi mai bună,mai apropiată de fața lui Dumnezeu.

Subliniez că nu știu nimica despre destinul
pămîntesc al autorului deaceia m'am referit tot
timpul la ceea ce este nemuritor și imuabil în

ființa lui, sufletul său, ajuns astăzi în fața mea, închis ca'ntr'un tabernacol, în volumul de poezii: "O ALTĂ LUMĂ".

Agi fi tare mulțumit dacă asupra rănilor ruginite de pe lira de lut, rândurile mele vor reuși să reverse câteva picături din balsamul și mirul ascuns în ulciora de azur a luminii binefăcătoare: "Intr'o zi/Mi-a vorbit un prieten.../Despre toate.../Melodii banale,/ În cuvinte/Ce nu spuneau nimic;/Venea din suflet însă/Muzica.../Din inimă poate/Spre inimă.../Și m'am simțit atât de mic/ În fața bucuriei omenești/De a se mărturisi/Inimei unui prieten,/Oricine el ar fi./"

Giessen, 10 Iulie, 1981

OVIDIU VUIA

NOTE

* Prof. ION LAZAR, după frumosul succes obținut cu placa de patefon de lung metraj: PE MUREȘ ȘI PE TÂRNAVA, ce conținea 14 din cele mai populare melodii românești în stereo, iată-l dăruind românilor de peste hotare o nouă colecție de alte 12 melodii, de data aceasta pe bandă de 8 milimetri pentru magnetofon. Prelucrarea originală și orchestrația excepțională, ridică valoarea acestei benzi magnetofonice la preț de adevărată comoară... Sunt prezentate următoarele melodii: Purtata-Rară, De Ponturi, Invărtita, Hațegana, Bagă Doamne lu na'n hor, Zi-i bade cu flulera, De ziua nunții tale-ți scriu, Dorul meu e numai dor, În dealul Clujului și încă o Invărtită și o Hațegana.

Prețul unei benzi este \$ 6.50 și se poate comanda, contra-cost, la următoarea adresă: Prof. John Lazar, 5600 Chandler N.W., North Canton Ohio 44720.

Recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri această bandă magnetofonică, asigurându-i că n'are să le pară rău.

* CALEIDOSCOF ROMÂNESC, programul de televiziune din Kitchener condus de Pr. Dumitru Ichiș, a împlinit patru ani de existență. Puțini - vor spune unii; dar buni și rodnici, vom adăuga noi.

Programul aniversar transmis luni 7 Sept., a fost dedicat scriitorilor bănățeni. Dir. programului, Pr. D. Ichiș a vorbit cu însuflețire despre poezii, ziariști și scriitorii: Tiberiu Vuia, Ovidiu Vuia și Nicolae Novac.

D-na Florica Bațu, a luat apoi un interview redactorului literar al Buletinului nostru N. Novac, în legătură cu activitatea sa literară...

De încheiere, dl. N. Novac a citit câteva poezii originale, traduceri din lirica amerindiană, americană și canadiană, sfârșind cu câteva epigrame.

Pe lângă partea culturală, programul CALEIDOSCOF ROMÂNESC, aduce regulat știri din comunitatea românească din Kitchener și orașele vecine.

Aflăm că, la cererea telespectatorilor, programul din 7 Septembrie, a fost repetat de stația de televiziune, în decursul lunii respective, de câteva ori.

Dorim, la acest popas sărbătoresc, programului CALEIDOSCOF ROMÂNESC, încă mulți ani, în slujba Neamului și a comunității românești din Kitchener, Ontario, Canada și orașelor din vecinătate. Iar echipei de entuziaști muncitori din jurul său, le transmitem sincere și calde felicitări.

Cu Dumnezeu: ÎNA INTE!

* PĂRMITHI, adică "POVEȘTI", se întitulează ultima tipăritură ce-a apărut anul acesta în colecția "Vestitorul Român-Canadian" de sub conducerea Pr. Dumitru Ichiș. O carte de povești în dialect macedo-român, semnată de d-na Victori Bațu. Carte pe care o recomandăm cu toată căldura cititorilor noștri ce-și pot permite o lectură în acest dialect.

Această carte rară, poate fi obținută de cei ce doresc s'o aibă, adresându-se direct editurii, și anume: "Romanian Canadian Herald", 71 Vanier Dr., Ap. 201, Kitchener, Ontario, CANADA.

**

ÎNSEMĂRI

IN MEMORIA LUI DUNCA

Precum este știut, căpitanul Nicolae Dunca, românul ardelean care fusese înrolat în armata americană și a căzut în războiul civil, este înmormântat în cimitirul militar din Staunton, Virginia.

Cu istoria vieții lui s'a ocupat îndeosebi locotenentul colonel în rezervă George Fillman. Din inițiativa domnului Fillman s'a descoperit și piatra dela căpătâi care fiind înveștată de timp a fost înlocuită cu una nouă.

Din acest prilej a avut loc un parastas împreună cu sfințirea creștinească a monumentului. Slujbele au fost oficiate de părintele Anchidim Ușeriu parohul bisericii St. Cruce din Washington. La pelerinaj și la slujbe au luat parte și câțiva membri dela parohie, între cari: Fillman, J. Bielman și dna. Badilă, dna. Judy Canje și alții.

Părintele Ușeriu slujind în fața crucii dela mormântul căpitanului Nicolae Dunca.

HIROTONIE DE DIACON

Părintele diacon Niculescu este prezentat poporului după hirotonire prin rostirea cuvintelor: "Vrednic este".

Cu ocazia vizitei canonice la parohia "Sfânta Treime" din Los Angeles, California, Înalt Prea Sfinția Sa Valerian a hirotonit întru diacon pe teologul Gheorghe Mircea Niculescu.

Noul diacon este absolvent al Institutului Teologic din Sibiu, România, unde a studiat între anii 1965-1969.

Născut la 14 Februarie 1939 în București, România, el a studiat la liceul "Sfântul Sava" din acel oraș.

După terminarea studiilor teologice, domnul Gh. Niculescu, fiind un talentat scriitor, și-a dedicat câțiva ani scrisului, sub pseudonimul Paul Emanuel și a publicat o serie de cărți, între cari:

-Existența și cuvintele - 1971 Editura Cartea Românească,

-Poezii din Rainer Maria Rilke - traduceri 1972,

-Rolf Jacobsen - poezii - traduceri - 1973,

-Poeme de Eugenio Montale - traduceri - 1974,

-Astă seară, poezii - 1976 - Editura Cartea Românească, premiul internațional de poezie Florența,

-Solilocvii - 1978 - Editura Cartea Românească,

Pe baza celor publicate el a fost recunoscut ca membru al Uniunii Scriitorilor Români și numit membru corespondent al Academiei Regale Engleze.

De oarece funcția de scriitor, în România, nu răsplătește pe toți cu un minimum de existență, Paul Emanuel, fiind teolog, a găsit de lucru la Institutul Biblic al Patriarhiei Române, unde s'a ocupat de editări, corecturi și administrație.

Căsătorindu-se cu domnișoara Gabriela Doina Velicu, ai cărei părinți au emigrat în America, acum un an Gheorghe Niculescu cu soția și cei doi copii, au sosit și ei ca imigranți cu reședință permanentă în Statele Unite.

Dorind ca odată ajuns în America să-și îplinească chemarea pentru care se pregătise în țară, și anume de a servi Bisericii, domnul Niculescu s'a adresat Episcopiei cu petiția de a fi hirotonit.

După îndeplinirea formelor necesare, dorința i s'a împlinit și astfel Biserica Ortodoxă Română din America își adaogă încă un lucrător în via Domnului.

Îi transmitem felicitări Părintelui Diacon și-i zicem un bun venit.

10 ANI DE PĂSTORIRE

La masa de onoare sărbătorii, părintele și doamna preoteasă Grabowski sunt flancați de președintele consiliului parohial Octavian Manca și soția, iar în centru I.P.S. Sa Valerian.

Acum 10 ani, în ziua de 6 Martie a sosit în curtea bisericii Sfânta Treime din Los Angeles un automobil Chevrolet Station Wagon, care aducea pe noul paroh, Părintele Richard Grabowski cu preoteasa și cinci copii. Cu zece ani mai târziu, aproape în aceeași zi, Pr. Grabowski este tot în Los Angeles, iar parohia a folosit ocazia ca să-i sărbătorească cei 10 ani de păstorie.

VIZITĂ CANONICĂ LA OAKLAND

Un moment la slujba arhierescă din Oakland, California. De la stânga la dreapta: Pr. Ioan Sîrbu, preotul locului, P.Sf. Sa Valerian și Pr. Richard Grabowski din Los Angeles.

În zilele de 13, 14 și 15 Martie, conducătorul spiritual al Episcopiei Ortodoxe Române din America Înalt Prea Sfinția Sa Valerian a vizitat parohia Învierea din zona San Francisco, la sediul ei actual din Oakland.

Predica zilei a ținut-o Înalt Prea Sfințitul Valerian, având ca subiect "Puterea credinței în Dumnezeu", bazându-se pe textul Apostolului din această primă duminică din Post, din Epistola Sf. Pavel către Evrei.

știati că?

... primul Român care și-a dat viața pentru patria lui adoptivă, America, a fost Căpitanul Nicolae Dunca din Regimentul 9 de Voluntari din New York în luptele de la Cross-Keys, în Virginia, în anul 1862, în timpul Războiului Civil?...

Postul Legionarilor Români-Americanii din Detroit, îi poartă cu cinste numele.

*

... prima grevă muncitorească înregistrată în istorie, a fost aceea a lucrătorilor sclavi ce lucrau la ridicarea Piramidelor egiptene care au refuzat să mai lucreze, pe motivul că le-au fost reduse porțiile zilnice de usturoi?

*

... Marea Moartă, se află la 1300 de picioare sub nivelul Mării Mediterane, fiind astfel cea mai joasă Mare de pe Glob?

*

... primul și singurul Român care să poarte gradul de General de Brigadă în armata americană, a fost George Pomut?

În timpul Războiului Civil american, el s'a distins în luptele de la Shiloh, Corinth, Vicksburg, Atlanta și Savannah.

Tot George Pomut este și primul Român din America cinstit cu postul de Consul General al Statelor Unite la Petrograd, în Rusia, unde a și murit la 12 Octomvrie 1882.

*

... pentru prima dată în America, ZIUA TATĂLUI a fost celebrată - neoficial - în anul 1910, în orașul Spokane din Statul Washington, când d-na John Bruce Todd, a ținut să-și cinstească tatăl văduv, care a crescut șase copii, de unul singur.

Sărmana de ea, n'a visat că gestul ei, de pură dragoste față de tatăl ei, peste ani, va fi o zi celebrată pe întreg cuprinsul Americii, realizând vânzarea a 70 milioane de cărți de felicitări și în jurul a 28 milioane de dolari.

"Un an după: națiunea poloneză încă așteaptă reformele" --este titlul unui articol de fond apărut în STUDIUM--NEWS ABSTRACTS (The North American Study Center for Polish Affairs, Ann Arbor, Michigan), July 1981.

Autorul analizează lupta strânsă, zi de zi, între forța crescândă a masei muncitorilor polonezi, organizați în cadrul mișcării de auto-determinare și democratizare "Solidaritate" și presiunea amenințătoare a Kremlinului. Folosind citate din scrisoarea redactată de Comitetul central sovietic, la 5 Iunie, 1981, în problema dizidenței poloneze, Studium subliniază implicațiile pentru întreaga lume socialistă întrevăzute de la Moscova:

The serious danger hanging over socialism in Poland also constitutes a threat to the very existence of an independent Polish state.

Acest avertisment amenințător a avut ecou în sânul comitetului central al partidului comunist polonez, provocând o dezbateră încă înainte de congres, în care vechea gardă (Olszowski și Grabski, membrii în Politburo) a încercat zadarnic un asalt să înlocuiască pe Kania de la secretariatul partidului și pe Jaruselski de la președinția consiliului de miniștri.

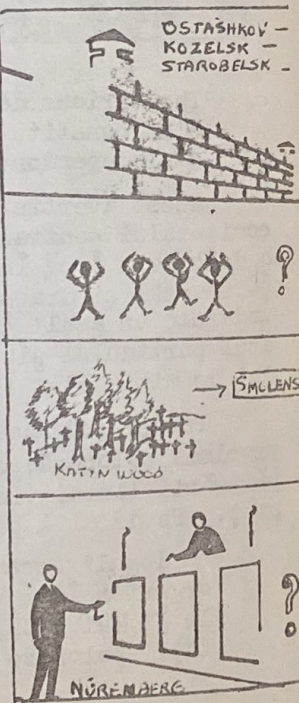
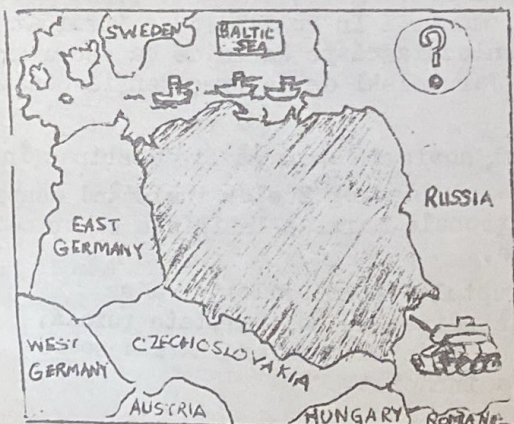
Însăși politburoul sovietic pare să fie desbinat în problema poloneză; decanul ideolog Suslov insistând asupra păstrării liniei tradiționale marxist-leniniste cu orice preț. Pe de altă parte,

cu legalizarea dreptului fermierilor de a se organiza într'un sindicat de solidaritate rurală, la 12 Mai 1981, lupta de auto-determinare a societății poloneze s'a încheiat.

.....

O broșură asupra unui "Al doilea Katyn?" (Czy drugi Katyn?) a apărut de curând în Franța, sub auspiciile institutului Literacki. Autorul Antony Rekulski, pornește de la fapte constatate de către muncitori polonezi angajați în construcția conductelor polono-sovietice de petrol în vecinătatea orașului Starobielsk (est de Kharkov, Ucraina). Locuitori din regiune au condus pe polonezi la o râpă de nisip și le-a destăinuit că "mii de ofițeri polonezi, deținuți în lagărul de la Starobielsk, au fost executați și îngropați de către autoritățile rusești, în Aprilie 1940."

Ofițerii polonezi luați prizonieri în 1939, au fost repartizați în trei lagăre: Kozielsk, Starobielsk și Ostashkov. Despre grupul de la Kozielsk, (Belorusia) se știe încă din 1943 ca au fost executați și îngropați la Katyn dar până recent nu se știa nimic despre cei din celelalte două lagăre. Suspiciunea crimei de la Starobielsk a fost întărită prin faptul că o gardă permanentă de poliție a fost montată pe acel loc după ce un muncitor polonez a aprins o candelă de ziua morților, la 1 Noembrie anul trecut. Autoritățile sovietice au pretins tot timpul că ofițerii polonezi au fost executați de germani. Tribunalul de la Nürnberg însă a repudiat această teză iar garda polițienească de la Starobielsk dovedește că autoritățile sovietice au ceva de ascuns. Rekulski mai adaugă că "numai la insistența lui Gomulka a consimțit Krusciov să nu enumere aceste crime odioase în 1956."

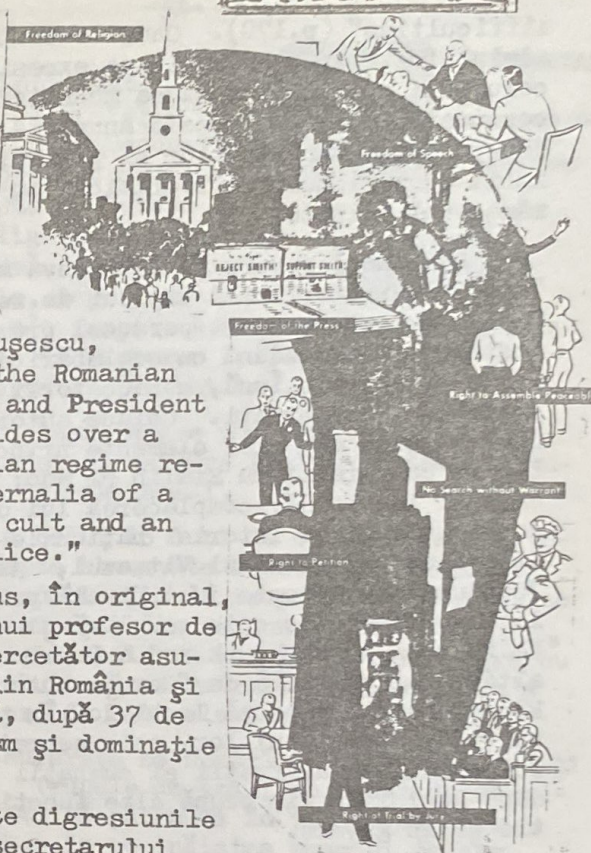
Walter M. Bacon, Jr., "ROMANIA: NEO-STALINISM ÎN CĂUTAREA LEGITIMITĂȚII" (Romania: Neo-Stalinism in Search of Legitimacy), *Current History*, April '81, pp.168ff.

"... It is evident that Nicolae Ceausescu, General Secretary of the Romanian Communist Party (RCP) and President of the Republic, presides over a repressive authoritarian regime replete with the paraphernalia of a ludicrous personality cult and an omnipresent secret police."

Citatul de mai sus, în original, rezumă observațiile unui profesor de științe politice și cercetător asupra actualului regim din România și a condițiilor de viață, după 37 de ani de marxism-leninism și dominație sovietică în România.

Autorul recunoaște digresiunile "Ceausescuiste" a le secretarului general de partid în politica externă dar argumentează că ele sunt minore și nu lezează nici interesele Rusiei sovietice și nici ideologia marxist-leninistă. Această linie de deviere ocazională are drept scop să promoveze marele obiectiv de "dezvoltare multilaterală economică." Repudiarea planului Valev, cu transformarea COMCON-ului într-o agenție de planificare supranațională în 1964, a fost posibilă numai datorită unei conjuncturi intra-socialiste cu schisma chino-sovietică pe care Gheorghiu-Dej a folosit-o în mod abil. În problema invaziei Afganistanului, Ceausescu a reacționat cu prudență, cunoscând interesul vital și prestigiul internațional sovietic angajate în această acțiune. Tot așa în problema "Solidaritate." Apariția și creșterea mișcării poloneze de emancipare ideologică, Ceausescu o pune pe socoteala greșelilor partidului polonez (p. 185).

Autorul observă că starea economică a României este în declin. "After more than two decades of sustained spectacular growth, the Romanian economy is experiencing severe

difficulties" (p.170). Cauzele sunt multiple: incompetență administrativă, centralizare excesivă, scăderea producției, corupție, risipă, nepăsarea muncitorilor și disatisfacția consumatorilor. Reformele anunțate în 1978, cu auto-determinarea muncitorilor și participarea lor la profit, s'au izbit de rezistența birocratică, au provocat confuzie și au rămas neîmplinite.

Răspunsul guvernului la greva minerilor din Valea Jiului "a fost caracteristică tipului de regim neostalinist." Ceaușescu a intervenit personal promițând satisfacție greviștilor și procedând cu schimbări de personal birocratic. Pe de altă parte iusă, conducătorii grevelor au fost suspendați și dispersați. Celace autorul consideră "Ceaușescu-ism" rezultă din trei elemente principale: "cultul personalității" comparabil cu Stalin și Mao; titlurile nesfârșite pe care și le acordă; complacerea lui de a se vedea comparat cu marii eroi ai istoriei naționale--Boerebista, Decebal, Stefan cel Mare, Mihai Viteazul, Alexandru Ion Cuza. "Conducerea lui este justificată prin geniu și destin" iar legitimitatea este seculară și mistică în același timp. "He is both a Bolshevik and a Bourbon" (p. 171-172). O altă caracteristică de "Ceaușescuism" este nepotismul. Elena Ceaușescu ocupă locul doi în puterea de stat și de partid. Nicu, fiul lor, este secretarul Uniunii tineretului comunist iar frații și cumnații numeroși--"probabil cam două duzini de ei--ocupă alte funcțiuni importante în partid și în guvern."

Mișcările unioniste muncitorești au fost suprimate "prompt și sever," cunoscând potențialul lor în popularitate. Tot așa dizidenții religioși ca preotul ortodox Gheorghe Calciu-Dumitreasa și baptistul Pavel Niculescu, inițiatori ai Comitetului pentru apărarea libertăților religioase și spirituale, au fost arestați și condamnați la ani grei de închisoare.

DEN ROTH AGENCY

"Only a little harmless maneuver, Ceaușescu! How else shall we find our way around your country when the imperialistic West threatens you?"—Backes, Nurnberg, W.Ger.

Intr'un articol intitulat "AFGHANISTAN: 18 LUNI DE OCUPAȚIE" (Afghanistan: 18 Months of Occupation), apărut în Special Report No. 86 (Aug. 1981) (U. S. Dept. of State--Bureau of Public Affairs--Intelligence & Research), Eliza van Hollen observă că după un an și jumătate de ocupație, Republica Democrată Afganistană n'a reușit să se consolideze. Dimpotrivă, "a pierdut teren în favoarea forțelor de gherilă care luptă pentru libertate" (Mujahidin).

AFGHANISTAN
CROSSROAD FOR
CONQUERORS

Uniunea Sovietică, însă, apare tot atât de hotărâtă să lichideze rezistența și să asigure legitimitatea regimului comunist condus de Babrak Karmal.

Balanța negativă a celor 18 luni de ocupație s'a dovedit mai ales în două fapte observate de autoare. Primul este o bătălie între o combinație de trupe afgano-sovietice în ofensivă contra rezistenței din regiunea munților Paghman. Trupele guvernamentale au suferit o înfrângere cu mari pierderi și au trebuit să se retragă, deși lupta s'a dat la numai 12 mile nord de capitala Kabul.

Intre pierderile suferite se numără 70 de tineri cadeți de la școala militară. Trupele de asalt au eșuat de asemenea în încercări repetate să pătrundă în Valea Panjshir, care ocupă o poziție chee în vecinătatea pasului Salang, de unde se poate controla principala șosea care leagă nordul cu sudul.

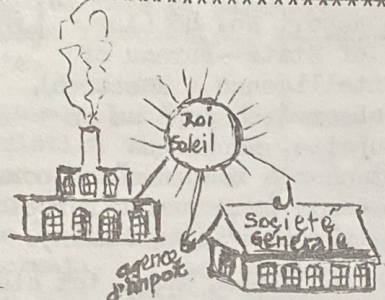
Al doilea fapt este un eșec politic. Răspunsul la inițiativa guvernului pentru formarea Frontului Național Patriotic (National Fatherland Front) a rămas cu mult sub așteptări. Puținele personalități care au aderat la NFF sunt acuzați de oportunism și sunt vizați de către forțele de rezistență care nu ezită să-i pună pe lista neagră.

Eliza Van Hollen își încheie observațiile cu o generalizare istorico-filosofică:

"Reacțiunea națională la ocupația streină și ardoarea religioasă a unui război sfânt (holy war) s'au dovedit a fi forțe puternice în motivația mișcării de rezistență."

De reținut în legătură cu Afganistan, este și faptul că adunarea generală a Națiunilor Unite a condamnat de două

ori invazia și ocupația prelungită a unei țări independente și că Pakistan a acceptat peste două milioane de refugiați din Afganistan și nu recunoaște guvernul lui Babrak Karmal.

La ședința Consiliului de Miniștri din 9 Sept., 1981, reședintele Mitterrand a anunțat NATIONALIZAREA a 36 de bănci particulare (95% din depozitele bancare) și a grupurilor de industrie majore DIN FRANȚA.

Compensarea deținătorilor de acțiuni se va face prin bonuri din tezaurul de stat, plătibile în 15 ani. Pentru a atrage cumpărarea de bonuri, statul plătește 16.75% interes, ceea ce ridică valoarea lor pe piață și permite guvernului socialist să procedeze la reformele economice și sociale programate.

Pentru a curba puterea capitalului rămas încă în mâini particulare, un impozit de 0.5-1.5% va fi impus tuturor proprietarilor de bunuri în valoare de peste \$500,000.

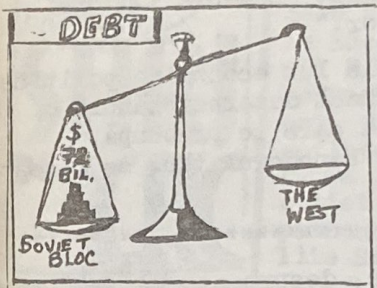
Deciziunea de naționalizare a Consiliului de miniștri trebuie să fie aprobată de către Adunarea națională, dar votul afirmativ este asigurat printr-o majoritate de 39 de deputați socialiști.

Reacțiunea la naționalizarea anunțată este diferită cu diferitele grupuri. Teamă prevalentă, mai ales în cercurile oamenilor de afaceri, este că puterea burocratică va crește peste măsură și cu bine cunoscuta ei mentalitate conservativă greoaie va cauza o stagnare a economiei în momentele în care flexibilitatea este indispensabilă.

"DATORIILE ESTULUI--RISCURILE VESTULUI"--este titlul unui articol de analiză economică în revista GRAND STRATEGY Sept. 1, 1981 (pp. 9-12).

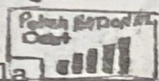
Este vorba de bilanțul datoriei țărilor în dezvoltare față de cele industriale. Aceste datorii, contractate mai

ales după 1973, se ridică la \$500 bilioane și--în multe cazuri--au depășit capacitatea de rambursare normală. După această observație generală, editorialul se ocupă de țările din răsăritul Europei și datorile lor către bănci particulare sau statele din vest.

În timp de 8 ani (1973-1981) șapte țări răsăritene (Rusia Sovietică, Polonia, Germania de răsărit, România, Bulgaria, Cehoslovacia și Ungaria) au ridicat cifra împrumuturilor din vest de la \$10 la \$72 bilioane. Obiectivele economice a le acestor țări erau angajate într'un ritm accelerat de industrializare cu speranța creșterii producției și a exportului. Răspunsul occidentalilor la nevoile Moscovei și a țărilor din sferă, s'a datorit atât condițiilor lor economice de belșug cât și unor așteptări politice, "... țările satelite vor deveni mai puțin dependente de Uniunea sovietică pe măsură ce schimbul comercial cu vestul își va lua avânt." În același timp, o ridicare a standardului de viață va aduce cu sine o destindere a sistemului de guvernare și "...poate că, în timp, va permite și pătrunderea spiritului de libertate în răsărit" (p. 11).

Consecințele îngrijorătoare a le acestor calcule economico-politice sunt evidente mai ales în două țări răsăritene, Polonia și România. Datoriile externe a le Poloniei s'au ridicat de la \$764 mil. în 1971, la \$27 bil. în 1981 și sunt în creștere. Datorită faptului că importul de materii prime și de echipament modern industrial nu a rezultat în producția și exportul anticipat a dus la criza economică și la implicațiile politice evidente. Anul acesta, Polonia n'a putut plăti o datorie de \$2.6 bil, scăde de 460 de bănci creditoare și una de \$2.4 bil. față o amânare de patru ani a termenului de rambursare și au mai acordat un împrumut de \$1.5 bil. din care să se achite interesele datoriei către băncile particulare care și ele au este atât de săracă în monedă forte încât nu poate plăti fac-tura pentru tipărirea bancnotelor de circulație care se tipăresc în Anglia." Ministrul de finanțe, Marian Krzak, a declarat că Polonia are nevoie de "cel puțin \$10 bil. pentru satisfacerea obligațiilor financiare."

A doua țară precară este România, cu o datorie de cel puțin \$9 bil. Cel mai recent împrumut a fost contractat anul acesta prin First National Bank (Chicago) pentru construcția unui reactor nuclear. Deficitele balanței de plată sunt în creștere iar rezervele în monedă forte au scăzut la \$250 mil. România "... is likely to be the next problem debtor."

Analistul concludă observațiile lui economico-politice cu un citat din Maynard Keynes: "Dacă datorezi băncii o mie de livre sterline ai o problemă care te preocupă. Dacă datoria ta este de un milion, bancherul tău, se găsește în fața unei probleme."

Aflăm, cu multă satisfacție, despre "ZIUA GERMANO-ROMÂNĂ" (Deutsch-rumänische Tagung), organizată de către SOG. ACADEMICĂ ROMÂNĂ (președinte Dr. Constantin Sporea), în cooperare cu SÜOSTDEUTSCHE KULTURWERK, în zilele de 24-26 Sept. 1981, în München (FRG).

Tema, "Relații culturale româno-occidentale" (Rumänisch-abendländische Kulturbeziehungen) a fost tratată, sub diferitele ei aspecte, de către personalități reprezentative a le lumii academice germane (Dr. Artur Maurer, Erika Pustejovsky, Prălat Dr. Hieronymus Menges, Dr. Paula Tiefenhaler, Helga Fessler) și române (Dr. Viorel Mhedințu, Dipl. Ing. Mihnea Romalo, Prof. Ștefan Baci, Prof. Dr. Vintilă Horia, Mihai Cismărescu).

Primăria orașului München a aranjat o recepție în onoarea organizatorilor și a participanților la programul care s'a desfășurat în sala muzeului orașului din St. Jacobs Platz 1. Ne bucurăm de frumoasa inițiativă și felicităm călduros pe cei care s'au străduit pentru împlinirea ei.

"The most powerful "ism" in the world today and for atleast 100 years has been nationalism. Communism almost everywhere--including the USSR--is subordinated to nationalism and national interests as nationally defined."

(Vicent Davis, Patterson School of Diplomacy & International Commerce--KY)

† Cu durere anunțăm pierderea unui membru fondator--atât al parohiei "Învierea Domnului" încă din 1964, cât și al "Casei Române & Capele." Este vorba de inginerul

GEORGE DĂNULESCU (DUNN)

care s'a stins din viață la 16 Aug., 1981, în Escondido (Calif.), unde a trăit în ultimii 7 ani cu soția sa Trudi, după retragerea la pensie. Împlinea vârsta de 70 de ani. O scurtă rugăciune pentru odihna sufletului lui a fost săvârșită de către C. Sa păr. Richard Grabowski, în prezența soției Trudi și a unui grup de prieteni printre care Dr. și Doa Anton Drăgușanu și Ilie Smultea

Educația lui aleasă, mintea ascuțită și judecata pătrunzătoare și lucidă le-a pus mereu în slujba oamenilor în nevoie și a cauzei neamului și culturii din care se trăgea. Linia vieții lui a fost plină de demnitate și consistență. L-am întâlnit pentru prima dată într-o vară când, ca tânăr profesor de matematici în vacanță, muncea la făcut de cărămidă pentru clădirea unei biserici în satul Tămășești (Hunedoara). A doua oară l-am întâlnit, vreo opt ani mai târziu, în Europa de Vest, luptându-se cu greutățile caracteristice primei perioade post-belice, dar indignat de soarta României căzută sub cisma Rusiei sovietice. Cărările noastre s'au despărțit din nou și ne-am revăzut, în mod cu totul neașteptat, în San Francisco (California) în 1958. George venise din Brazilia și lucra ca inginer pentru orașul San Jose, eu îmi făceam doctoratul (Ph.D.) la Berkeley. Abia de aci înainte ne-am cunoscut mai bine, ne-am împrietenit și ne-am străduit împreună să realizăm ceva pentru comunitatea românilor din nordul Californiei. Deși George Dănulescu nu a fost în mod fizic prezent la bătăliele străduințelor noastre de a consolida organizația pe care o avem astăzi, a fost însă întotdeauna prezent cu sfatul și judecata lui sănătoasă și a pus umărul ori de câte ori se făcea un efort care putea servi cauza țării subjugate--România.

Pe lângă cunoștințele matematice superioare pe care le posedă (a fost unul din puținii imigranți care și-au luat cu succes examenul de "civil engineer" în California), George iubea muzica și cânta frumos la vioară, îi plăcea să picteze, să sculpteze în lemn și să discute cu competență probleme filozofice. Nu voi uita niciodată nici partidele de șah pe care le jucam din când în când și pe care le câștiga de cele mai multe ori. Fie-i țărâna ușoară și memoria bine cuvântată! Sincere condoleanțe soției sale, Trudi.

-- I. Smultea & Cons. Adm. CRC

VARA LUI 1981 a fost, fără îndoială, una din cele mai active de la întemeierea acestei organizații, acum trei ani și jumătate. Două evenimente trebuiesc subliniate în mod special. Unul este de ordin spiritual: simpozionul de la 12 Iulie, c.; al doilea este de ordin material, renovarea clădirii noastre din Montecito 124. La acestea trebuiesc adăugate participarea la manifestația organizației țarilor captive (vezi mai jos), comemorarea centenarului GEORGE ENESCU (22 Aug. 1981) și picnicul anual care a avut loc de Sf. Maria, la 15 Aug. 1981, și a început cu o scurtă rugăciune sub cer liber, săvârșită de către pâr. Ioan Sirbu.

Tema simpozionului a fost "RELAȚIILE RUSO-ROMÂNE ÎN PERSPECTIVĂ ISTORICĂ." Coordonatorul acestui efort a fost prof. Alexandru Pârnu, iar comunicările au fost făcute de următorii:

Profesorul Alexandru Pârnu, Jr. (Monterey, Calif.), cu o comunicare asupra relațiilor ruso-române de la început (Sec. 18) până la pacea de la Adrianopol;

Inginerul Mihai Olteanu (San Francisco, CA), cu o comunicare asupra relațiilor ruso-române de la 1829-1918;

Profesorul Ilie J. Smultea (Humboldt State Univ., Arcata, CA.) cu o comunicare asupra relațiilor ruso-române de la 1918-1944;

Profesoara Elena Stămătescu-Greavu (UC-Berkeley) cu o comunicare asupra unor aspecte din relațiile culturale ruso-române;

Dr. Emil Vicas (Montreal, Canada), cu o comunicare foarte interesantă intitulată "România în strânsoarea cleștelui sistemului de guvernare nomadic" (Participarea Domnului doctor Vicas a fost mult apreciată și prin faptul că venea de la o distanță de peste trei mii de mile.)

Comunicările au fost bine documentate și efectiv prezentate iar discuțiile ce au avut loc în jurul lor au aruncat și mai multă lumină asupra temei tratată. CRC felicită pe participanți, se simte onorată prin calitatea efortului științific-cultural al lucrărilor și multumeste participanților pe care-i invită și pe viitor la CRC. Sperăm ca lucrările să fie date publicității într'un viitor nu prea îndepărtat.

RENOVAREA CLĂDIRII era o necesitate imperativă. În cei trei ani și jumătate se observase că tencuiala tavanului din sala cea mare se crăpa tot mai mult și începuse să cadă, iar acoperișul dădea semne de bătrânețe în perioada ploilor masive. Deci, dacă doream să avem un loc de activități culturale și o adresă demnă de grupul nostru etnic, aceste slăbiciuni fizice trebuiau remediate.

Mulțumită unui efort care merită laudă și recunoștință din partea întregii comunități românești din nordul Californiei, o mână de oameni au contribuit atât financiar cât și cu brațele, mintea și inima la renovarea Casei române & Capele. A fost o muncă grea, istovitoare uneori dar, la sfârșitul lunii Iulie, sala cea mare îmbrăcase o haină nouă. Tot ce se desprindea de pe tavan a fost dat jos, înlocuit cu un "plaster" nou apoi vopsit în crem iar grinzile boltei în castaniu. Pentru acoperiș a trebuit să angajăm un contractor care, după oarecare amânare circumstanțială, a pus un acoperiș nou cu burlane în plastic. Pentru aceasta am fost nevoiți să facem un împrumut de \$2,000, la 14% interes, plătilibil în 2 ani.

Iată câteva date asupra muncii voluntare prestată în luna Iulie, o perioadă în care nu plouă și s'a putut lucra pe uscat. Numărul total de voluntari care au sacrificat din timpul liber sau și-au luat o zi-două concediu de la serviciu pentru CRC a fost de 19. Dintre aceștia, 7 membrii fondatori (40%), 10 români sau prieteni nefondatori (50%) și 2 tineri sub 18 ani (10%). -- Toți aceștia la o laltă, au prestat 445 ore de muncă voluntară din care, membrii fondatori 273½ ore (60%), ne-membrii 154½ ore (35%); tineret 17 ore (5%). Iată numele lor în ordine alfabetică:

Constanța Arsene...	7 ore	Matei Izvernaru.....	4 ore
Grațian Balaci.....	18	Gheorghe Mandochi..	32
John Benteu	8	Marius Neacșu.....	41
Gheorghe Costache..	37½	*George Neacșu.....	7
Jean Costache.....	7	Mihai Olteanu	10
Dan Didescu	46½	Mircea Rațiu	12
Nicolae Dimitriu...	5½	Ilie Smultea.....	144
George Dipla	6½	*Mariana Smultea ..	10
Arnold Flemmings...	16	Ioan Stămătescu ..	18
Mariana Flemmings..	15		

* Tineri sub 18 ani

Datele de mai sus indică un procentaj mai mare de ne-membrii (60%) decât de membri CRC (fondatori și asociați--40%). Pe de-o parte este îmbucurător să vezi o radiere a grupului inițial, pe de altă parte este regretabil că numai șapte din cei 50 membri au participat efectiv la efortul de renovare. Suntem convingși că numai distanțele geografice și alte condiții de constrângere i-au împiedecat pe ceilalți să participe de data aceasta.

Pentru că a fost nevoie să fiu personal prezent pe șantier întreaga lună Iulie, îmi permit să împărtășesc membrilor CRC și cititorilor Buletinului câteva impresii și observații făcute în această perioadă.

1. Apelul pentru munca voluntară a fost lansat în numărul trecut al Buletinului CR (Iunie, 1981). Deci, cititorii și mai ales membrii fondatori erau la curent de nevoia imperativă a reparațiilor și necesitatea de a se efectua cât mai economic posibil. (Fondurile adunate din donații abia ajungeau să cumpărăm o parte din material și nici de cum pentru mâna de lucru care se știe bine că este foarte scumpă). Pe lângă anunțul din Buletin, s'a mai folosit și contactul direct-personal sau prin telefon.

2. Doresc să exprim recunoștință și apreciere celor care au răspuns la prima chemare și au găsit de bine să rupă din timpul atât de prețios pentru fiecare din noi și să-l dăruiască pentru binele comunității, fără să întrebe "da de ce tocmai eu și nu cutare?" Se știe bine că aici în vest, individul este absolut liber să dea pentru comunitatea de care se simte aproape sau să nu dea. Deciziunea vine din lăuntrul omului și nu prin constrângeri din afară. Asta-i diferența față de regimurile din lumea totalitară comunistă. În mod aparent, cu cât se pune mai mult timp și efort pentru folosul personal și deci mai puțin sau deloc pentru comunitate, cu atât afacerile personale vor înflori mai mult. Să nu uităm însă că, tradiția și credința ne învață că ceiace se dăruiește pentru o cauză bună se răsplătește înzecit, material sau spiritual, pe căi văzute și nevăzute. Dealtfel, după cum s'a mai amintit, acesta este și rămâne un principiu de bază în rânduiala de la Casa Română & Capela.

CRC Board

CONFERENCE COMMITTEE TO RECONCILE DIFFERENCES

3. Pentru că lucrările de renovare trebuiau împlinite într-o perioadă uscată a anotimpului, ele aveau un caracter de urgență. Dacă cineva avea intenția să participe la efortul necesar dar nu-i era posibil în această perioadă, ar fi fost de dorit să comunice acest lucru ca să nu se creadă că nu se sinchisește de soarta CRC. Deci, un telefon, o vorbă bună este și ea o cale de participare.

4. O metodă incompatibilă cu caracterul și eficiența necesară lucrărilor CRC ar fi ca cineva să-și anunțe participarea în mod ferm și să nu o onoreze. Ținerea promisiunii este o condiție elementară a vieții sociale de fiecare zi și unul din obiectivele esențiale ale CRC. Trăirea continuă în astfel de principii asigură și întărește relațiile de încredere reciprocă în sânul comunității și elimină sentimente de suspiciune, prejudecată și neîncredere. Este mai preferabil să se spună "nu" sau "nu pot" sau "poate mai târziu" decât să se dea iluzia unei participări care să intre în planurile de lucrări anticipate și prin nerespectarea angajamentului, să încurce lucrurile.

Aceste observații nu sunt făcute nici de cum în vreun spirit malițios ci cu dorința sinceră de a ne auto-examina și a reflecta în mod matur asupra îmbunătățirii continue a condițiilor de viață în sânul unei comunități pe care dorim să ne-o clădim și s'o facem viabilă. (IJS)

BIBLIOTECA CRC ne anunță creșterea colecției de cărți și documente prin achiziționarea de peste o sută de volume noi cuprinzând opere clasice alese din literatura românească--poezii, schițe, nuvele, romane, critică literară, istorie a literaturii, manuale de limbi streine, dicționare, etc.

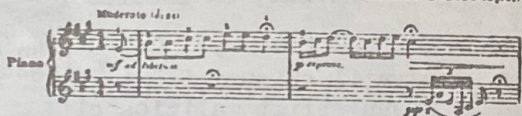
Pentru împrumut și consultație, biblioteca va fi deschisă în fiecare Vineri, între orele 4-6. Consultații și comunicări în celelalte zile se pot face prin telefon: (415) 835-3095 (Dl Ioan Stămătescu).

Iată și lista publicațiilor periodice care sosesc la CRC, sunt păstrate și adăugate la colecția bibliotecii. Tinem să exprimăm vii mulțumiri pentru gândul și atenția acordată. Tot odată, vom face tot posibilul să reciprocăm prin trimiterea Buletinului CR la adresa redacției Dvs.

Acțiunea românească	Limite
America	Lumea creștină
Carpații	Logos
Contemporanul	Micromagazin
Credința	Perspective
Curierul	România literară
Curierul românesc	Stindardul
Șuvântul românesc	Solia
Dreptatea	Tam și exilul
Drum	Tribuna României
	Tricolorul
In limba engleză:	National Geographic Mag.
	Reader's Digest

Arranged by
FREDERICK BLOCK

GEORGES ENESCU (Op. 617)

Aniversarea CENTENARULUI GEORGE ENESCU a avut loc în seara zilei de 22 Aug. c., imprevizibil unui grup restrâns dar entuziast, de care marele muzician român ar fi fost mândru și apreciativ. Prezentarea vieții și operei enesciene a fost făcută de către D-l George Dan, profesor de muzică și dirijor, cu ilustrații bine alese din compozițiile cele mai populare a le marelui maestru. Pentru această ocazie, prof. Dan a pregătit un tablou sinoptic cuprinzând imagini din cele mai caracteristice momente din viața lui George Enescu. Acest tablou a rămas expus pentru toți cei care intră în vestibulul clădirii CRC în acest an de aniversare. Intregul program a fost coordonat de către Nicolae Dimitriu.

După program s'a servit o gustare românească pregătită de doamne din comunitate: Hedi Cazacu, Carol Dimitriu, Anca Olteanu, Alexandra Stămătescu, Elena Stămătescu-Greavu și Judy Smultea.

Cu ocazia înmărmării rândului de vest: - mante preoțești, dăruite de către prof. Alexandru Blaga, C. Sale păr. Ioan Sîrbu și parohiei "Învierea Domnului," D-l Blaga a oferit o masă (în Pacific Grove, CA.), la care au participat păr. Ioan Sîrbu (cu Dna preteasă și feciorul Coriolan), prof. Alexandru Burz, Alexandru Pârnu, Jr., și Ilie Smultea. În decursul conversațiilor după ce s'a constatat încă lipsa unor obiecte esențiale săvârșirii serviciului religios, păr. Sîrbu a mai acceptat în dar de la Alexandru Pârnu, Jr., o Evanghelie (recent scoasă din România) și o promisiune de potir; o tavă și steluță de la prof. Alexandru Burz; și un apostol de la Prof. Ilie Smultea. În felul acesta, obiectele împrumutate de la parohia Sf. Treime din Los Angeles pot fi înapoiate cu grațitudine și la timp. Iată un exemplu de întâlnire amicală la care se pot cristaliza gânduri și se pot lua hotărâruri spontane, pentru binele și folosul comunității. Un gest de sacrificiu inspiră și antrenează altele.

La încheierea serviciului religios de Duminică, 27 Sept. 1981, păr. Ioan Sîrbu a salutat prezența Doamnei și D-lui Ion Rațiu (de la Londra), în mijlocul comunității românești din nordul Californiei. Distingiți oaspeți au fost reținuți la o masă de ciorbă de perișoare și tocană de pui, pregătite cu multă artă de către D-na Constanța Arsene și fiica Ileana Arsene care ocupă, în mod temporar, micul apartament CRC. Tinerele Elisabeta Smultea și prietena ei, Catherine Mancel (studentă cu programul de schimb cultural din Franța) au servit oaspeții așezați în sala de mese arhiplină a CRC.

În timpul mesei a avut loc un schimb caldușos de idei și simțiminte românești.

Săptămâna Națiunilor Captive a fost comemorată anul acesta printr'o serie de manifestări organizate de către "Captive Nations Committee of Northern California" la 19 Iulie. Manifestările au fost inaugurate printr'o paradă a peste 60 de automobile decorate cu drapele naționale și lozinci anti-comuniste care a pornit dela Ferry Building și a parcurs Market, Geary, Van Ness, Bay, Jefferson, Union și Green Streets in San Francisco, oprindu-se în fața Consulatului Sovietic. Participanții la parada automobilistică s'au alăturat celor peste 200 de demonstranți care se găseau deja în fața Consulatului și care reprezentau următoarele grupuri etnice: Lituanieni, Cubanezi (Alpha 66), Vietnamezi, Polonezi, Cehi, Ucrainieni, Estonieni, Leoni, Croați, Ruși, Nicaraguaieni, Salvadorieni, Români și Unguri. Demonstranții au ars 15 steaguri sovietice, au aruncat cu ouă în clădirea Consulatului și au strigat lozinci anticomuniste și anti-sovietice timp de peste 2 ore; au fost prezente trei rețele de televiziune și "United Press International".

Din partea lui "Captive Nations Committee" a vorbit ing. Mihai Olteanu care a trecut în revistă crimele comise de către dictatorii comuniști dela Kremlin, împotriva a peste 40 de națiuni și a exprimat sprijinul necondiționat al demonstranților față de lupta națiunii poloneze; vorbitorul a demascat apoi atentatul organizat împotriva Papei John Paul II de către KGB, subliniind faptul că atentatorul și-a procurat arma crimei în Bulgaria, furnizorul fiind Securitatea Bulgară (Drjavna Sigurnosti).

Coloana de mașini s'a îndreptat apoi către Golden Gate Park unde a avut loc un program de manifestări culturale la Musical Concourse. Au participat grupuri folclorice de cântece și dansuri din Vietnam, Cehoslovacia, Estonia, Ungaria și Ucraina.

În încheierea manifestărilor, ing. Mihai Olteanu, reprezentând Captive Nations Committee of Northern California, a ținut "the keynote address" (discursul oficial). Vorbitorul a făcut o prezentare detaliată a condițiilor de viață în universul concentraționar comunist, trecând apoi în revistă lupta eroică a națiunilor înrobite pentru redobândirea libertății, începând cu luptele de partizani din România și Ucraina (1945-1959), revolta dela Berlin (1953), revoluția maghiară și demonstrațiile din Polonia (1956),

evenimentele din Cehoslovacia (1968) și terminând cu evenimentele recente din Vietnam, Laos, Cambodia, Rhodesia, Afghanistan, Cuba, Nicaragua și Salvador.

În continuare, vorbitorul a criticat aspru presa americană, controlată de elemente de stânga, care a devenit o simplă agentură de dezinformare manipulată de către KGB.

Au fost prezentate în detaliu evenimentele din Polonia și semnificația lor extraordinară pentru lupta anticomunistă.

Vorbitorul a subliniat faptul că mișcarea sindicală poloneză a schimbat în mod ireversibil configurația politică a imperiului sovietic și a declanșat o reacție în lanț care va accelera lichidarea tiraniei comuniste.

După ce a adus un cald omagiu memoriei marelui creștin și patriot care a fost Cardinalul Stefan Wiszinski, stâncă care a stat la temelie Bisericii Catolice și a întregii națiuni poloneze în ultimii 33 de ani, vorbitorul a criticat aspru cercurile financiare americane care încurajează pe față invadarea Poloniei de către Rusia, considerând că situația financiară a Poloniei (credit status) s'ar ameliora în urma unei invazii.

Vorbitorul a criticat aspru decizia Președintelui Reagan de a ridica embargoul asupra exportului de grâne către Rusia și a exprimat sprijinul necondiționat pentru efortul de îmbunătățire a capacității defensive a Statelor Unite.

Discursul s'a încheiat cu un apel către participanți de a forma un "Solidarity" american care să complementeze eforturile națiunii poloneze printr'o masivă campanie de informare și educare anticomunistă a publicului și conducătorilor politici americani.

Cele peste trei sute de persoane prezente în audiență și-au exprimat acordul cu pozițiile enunțate de vorbitor prin repetate aplauze. -- Mihai Olteanu

ACKNOWLEDGMENTS

CRC WELCOMES ITS 35TH FOUNDING MEMBER

Ion & Stela CEPOI

(Tarzara, Ca.)

In July Ion & Stela Cepoi, staunch supporters of the Los Angeles Romanian-American community and of Holy Trinity Romanian Orthodox Parish confirmed their continuing support of the endeavor of their brethren in Northern California by subscribing to charter membership in Casa Romana & Capela. We will be honored to add their names to the Memorial Plaque at the end of the open charter-member subscription period to end on our 5th Anniversary on March 21, 1983. (Six spaces remain for future additions to the founder ranks.)

A SPECIAL WELCOME ALSO TO OUR NEW ASSOCIATE MEMBERS

Prof. Raymond-Alexis COMNENE
(Ottawa, Canada)

Mrs. Ana SIMPSON
(Rio Linda, CA.)

We continue to accept new members. See details on enclosed subscription form regarding the three types of membership available: charter-founder, regular voting, and associate. (Instalment plan is available for charter membership subscriptions).

MEMBERSHIP HONOR ROLL

Since CRC depends on membership dues to supply a substantial portion of the monthly mortgage payment, it is especially grateful to those members who, with or without reminders from the treasurer, manage to keep their membership paid up and very often in the credit column by paying in advance. Due to other CRC or family responsibilities, the treasurer apologizes for her neglect in contacting some members in arrears and asks that the following list serve as a reminder to those members whose names are missing.

PAID-UP MEMBERS (A/O Aug.)

Founders (63%) -- Dues @ \$2.50/initial loan unit per month

Alexander Blaga	Geo. & Trudy Dănulescu	Anca & Mhai Olteanu
Remus Bretoi	Dan Didescu	Alexander Pârnu, Jr.
Valer Bursan	Nicolae Dimitriu	Mircea Rațiu
Alexander Burz	Angela Jonescu	Ilie Smultea
Nicolae Cazacu	Fam. Goerge Jordan	Judy Smultea
Eugen Coban	Emeric Kalman	John Simicin
Gh. Costache	Fr. & Tr. Ocneanu	E. Stămătescu-Greavu

Founder in Progress: Petru Daraban

Regular Voting Members: (100%) (Dues @ \$5/mo. or \$60/yr.)

Sylvia Bogdan
Irina Bollog

Vasile Mihaileanu
Ion & Maria Manea-Manoliu

Associate Members (92%) (Dues @ \$1/mo. or \$12/yr)

R. A. Comnène

Paul & Angelica Sebastian

John Covinea

Anne Simpson

Antonio Docan

Constantin Sporea

Brij Kansal

Mircea Tanasescu

Kevin & Mihaela Mack

Dikran Tavagian

Nicolae Novac

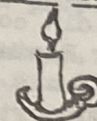
Elizabeth Widican

Honorary Associates: Jean White Costache & Margot Munroe

Since like most organizations, CRC depends on certain patrons to provide a strong base of support, we believe we should follow a common practice to specially recognize these people. You may have noted the addition of an asterisk before the names of founders on the inside back cover of Buletinul CR recently. This was done to acknowledge as patrons those founders who each month contribute in proportion to an initial loan of at least \$500, originating for the most part to meet the necessary \$17,000 down payment on our property in March, 1978. (Several members represent from 10-20 initial units: the Moldovans, Ocneanu and Smulteas.)

Patron Members

Alexandru Blaga
Nicolae Cazacu
Gheorghe Costache
Nicolae Dimitriu
Sorin Issvoran

Fam. George Jordan
John V. & Ilse Moldovan
Traian & Frances Ocneanu
Ilie Smultea
Judy Smultea

We wish to invite our founders to become patron members by gradually increasing their initial loan units to five, as Nicolae Dimitriu did and as Mircea Rațiu is in the process of doing. In such cases it is not necessary to make up back assessment dues from 1978, as is required of new founders who subscribe to a minimum of one unit.

To this quarter's GOLDEN BOOK Contributors (\$240)

CRC says a special THANK YOU!

Alexander Blaga (\$10)	Mircea Niculescu (\$10)
Remus Bretoi (\$10)	George Polinski (\$10)
Cory Coman (\$10)	*Ion & Elizabeth Rațiu (\$20)
Eugen Coban (\$5)	*Ioan Sirbu (\$10)
Dan Didescu (\$10)	Ilie Smultea (\$50)
Antonio Docan (\$40)	Judy Smultea (\$10)
Magdalena Marcu (\$5)	*Emil Vicas (\$40)

*We are particularly grateful to Father Sirbu, who instigated the Golden Book collection at our annual picnic. This is the type of initiative that helps CRC continue to grow. We are especially appreciative also of the donations made on the part of visiting guests from abroad: Dr. Emil Vicas of Montreal and Ion & Elizabeth Rațiu of London.

SPECIAL BUILDING REPAIR FUND

Finances Painting of the Hall

CRC Honors Its July-Sept. Donators (\$814)

Alexandru Blaga (\$20)	Angela Jonescu (\$10)
Remus Bretoi (\$20)	Lisa Marcu (\$5)
Alexander Burz (\$50)	Ioan Sirbu (\$10)
Nicolae Dimitriu (\$80)	*John Simicin (\$10)
Elena Gheorghevič (\$4)	Ilie Smultea (\$70)
Ion Isvoranu (\$10)	Mircea Tănăsescu (\$25)

Holy Resurrection Romanian Orthodox Parish (\$500)

*CRC was indeed pleased that its Hammond, Indiana, Founding Member John Simicin could include the July church service on his Far Eastern itinerary. Mr. Simicin has been a loyal friend of his fellow Romanian-Americans on the West Coast and a supporter for many years of effort to found a Romanian Home & Chapel in Northern California

SPECIAL ROOFING LOAN NECESSARY

Since building fund donations and pledges were insufficient to finance the reroofing that had to be done before the rains, it was necessary for the Board to borrow outside funds, at favorable terms, however: \$2,000 at 14% for 2 years with monthly payments of \$100 and no-payment penalty.

Financial Statement - 1981 Building Repair Fund

<u>INCOME:</u>	Donations.....	\$1,601.00	
	Roofing loan.....	2,000.00	\$3,601.00

EXPENSES:

SEPT. LOAN PAYMENT: interest \$23.33
pd.princ. 76.67... 100.00

EQUIPMENT ACQUIS.

Extens.ladder.... \$166.57
Carpentry tools ... 24.09..... 190.66

PAINTING: BLDG. EXTERIOR & HALL INTERIOR

Equip.Rental

Spray painter 33
Scaffold: Deposit 188
Refund <24> 164 197.00

Floor Cleaning 30.00

Volunteer Worker Lunches 46.58

Materials: Disbursed \$467.47

Returned materials <50.74> 416.73 690.31

WALL REPLACEMENT: LADIES ROOM

Materials. (plus \$22.63 fm prop mgmt acct.)..44.69*

ROOFING (including gutters & drain pipes)

Materials: disbsd \$1,978.17

Returned materials <33.95> 1,944.22

Labor: \$800 contract + bonus 825.00* 2,769.22 <3,794.88>

9/30/81 Balance Building Fund..... <193.88>

*\$25 bonus to settle contractor/worker labor dispute & expedite job completion

1981 BUILDING REPAIRS/IMPVMTS FINANCED BY HALL RENTALS (Disbursements from propty mgmt. acct. of gen. mgr.)

Backyard Concrete Walkway.....	17.50	
Pantry Paint (includ.fix-all)....	31.73	
Foyer Paint.....	60.47	
Ladies Restroom Wall--lumber....	22.63*	132.33
*Tot.Restroom Repairs = \$ 67.32		

ADDITIONAL DONATIONS & PLEDGES SOUGHT FOR SPECIAL BUILDING REPAIR FUND

Help CRC meet this new monthly obligation. Outstanding pledges of \$200 will meet the current \$193.88 deficit in the building fund, temporarily covered by the general fund. However, we need your support to meet future monthly payments on this short-term debt; let's rid ourselves of this additional burden as soon as we possibly can. (Make checks out to Casa Romana & Capela, but add note at bottom: "For Building Repair Fund.")

HATS OFF TO OUR VOLUNTEER WORKERS

Our accomplishments in protecting and improving our property this past summer would not have been possible without the many hours of labor provided by very dedicated and hard-working volunteers (see special article in Romanian acknowledging the contributions of our special July work force, which concentrated on painting the exterior of the building and the interior main hall.)

We would now like to publicly acknowledge those who contributed to other refurbishments of our property:

Painting of the Foyer: Gh. Mandochi (correct June Bulletin error)

Painting of the Pantry: J. V. Moldovan

Wall Replacement--Restroom: Gh. Mandochi, J.V. Moldovan & I. Smultea

ASSISTANCE FUND

IS REACTIVATED

CRC is pleased to announce that it has been able to help several newly arrived Romanians through this fund. It is particularly happy that it was able to contribute to the well-being of nineteen-year-old Ileana Arsene, who came to the States to obtain medical attention unavailable in Romania. We join her mother Constanta in the joy of successful surgery and wish Ileana continued speedy recovery.

We salute the humanitarian efforts from the heart of our Romanian-American community. Many have been active in finding employment for newcomers, have opened their homes (as Marilena Stefanescu, Gheorghe & Lucretia Dragomir, and George & Cecilia Jordan recently did),

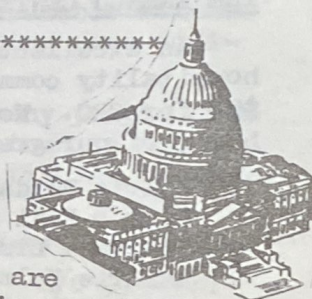
provided transportation like Gratian Balaci or Gheorghe Costache, assisted with bureaucratic paperwork (most notably Eugen Coban & Ilie Smultea), solicited donations to meet monetary needs (as Nicolae Cazacu did through the Assistance Fund), or in other ways facilitated the adjustment of newcomers to a new environment & way of life.

We continue to invite tax-deductible contributions to our Assistance Fund. Checks may be made out to Casa Romana & Capela with a notation at the bottom "For Assistance Fund"; in the case of special collections, the name of the individual beneficiary may be mentioned.

CRC THANKS RECENT DONATORS TO THIS FUND (\$470)

Eugen Barad (\$50)	Sorin Issvoran (\$20)
Nicolae Cazacu (\$50)	Valeria Kalman (\$25)
Maria Cecil (\$25)	Louis Kovacs (\$50)
Gheorghe Costache (\$20)	Mariana Moisidis (\$10)
Lillianna Earley (\$20)	Mihai & Anca Oteanu (\$75)
Nicolae Dimitriu (\$25)	Ilie Smultea (\$75)
Mircea Gorenuc (\$25)	

CRC WELCOMES RECENT ARRIVALS FROM ROMANIA

Mrs. Constanta ARSENE & Daughter Ileana, whom we wish success in obtaining permanent visas.

Prof. & Mrs. Gheorghe DAN of San Jose; we are happy to have another great musician in our midst.

Mr. & Mrs. Gheorghe DIPLA of San Leandro; George has already succeeded in his own business, and he and his American wife Lisa are expecting their first child.

CRC WELCOMES BACK

Prof. & Mrs. Gheorghe Balaban, who have returned from Romania with their son & Raluca's parents. We share their joys of family reunion.

CONGRATULATIONS TO:

Mary Ann SMULTEA for the honor of inclusion in the 1980-81 Who's Who Among American High School Students. She also returned from the Calif. Miss National Teen-ager Pageant with the 1st-runner-up Citizenship Trophy. Mary is now a freshman at Connecticut College, where she has several radio newspots and plays on the tennis team.

OUR TREASURER REPORTS . . .

THE ANNUAL PICNIC (August 15)

A beautiful day, a congenial group and activity made this a memorable day for those in attendance. Our treasury was also \$87 richer, thanks to the tombola M.-ed by Dan Didescu & the mitted prepared and donated by Nicolae & Carol Dimitriu. (This figure does not include the Golden Book donations collected by Father Stirbu that day & reported earlier in the Bulletin.)

Special thanks are due Dan Didescu and Marius Neacsu, who got up at dawn to go to Knowland Park to reserve our favorite grassy picnic spot. We also thank those who contributed items for our tombola:

Alexander Blaga
Remus & Yvonne Bretol
Nicolae & Hedi Cazacu
Ion Isvoranu
Frances & Trajan Oaneanu
Judy & Ilie Smultea

THE ENESCU CENTENNIAL PROGRAM (August 22)

An excellent program, a generous audience & a giving hospitality committee (everything was donated) generated \$90 for CRC. We thank those who offered a donation in honor of our great Romanian Musician:

Sylvia Bogdan
Nick & Hedi Cazacu
George & Lisa Dipa
Valerie Kalman
Vasile Mihalleanu
The Nicolae Moisidis Fam.
Anca Olteanu
Manuela Selles
Libby & Mary Smultea
Nicolae Timiras

We are pleased to report that our luncheon donations of \$118 (including a special Golden Book donation from our honored guests, Mr. & Mrs. Ion Raitu) covered not only the luncheon expenses (\$70) but the acquisition of some indispensable dinnerware (\$47 worth).

CRC is now equipped with a couple dozen soup bowls and soup spoons, hot-dish table pads, bread baskets and serving spoons. We hope gradually to add to this supply number of guests.

GARAGE SALE: Sept. 26 & 27 (Sat. & Sun.)

Our first garage sale was modestly successful, netting \$104 (including a special donation from Sylvia Bogdan). We learned a lot regarding advertising, signs, pricing & general set-up, so next time we can do even better. Do start saving your unneeded re-usable items for CRC, as we may make this an annual event. (Unsold items are being picked up by the Salvation Army, with the exception of a few especially good items held for the next sale.)

We are especially thankful that Irene Didescu agreed to take over the chairmanship from Elena Pitvan with Jean Costache, Judy Smultea & Elena Stamatescu-Greavu as assistants. Our thanks are due also to our volunteer workers: Dan Didescu (signs); Ilie & Libby Smultea, Cathy Mancel & Constanta Arsene (set-up); Marius & George Neacsu & Hedi Cazacu (clean-up); and Sylvia Bogdan & Margo Munroe (sales).

We would like to express our appreciation to the many who contributed items for this sale; unfortunately, since many contributions were unmarked, a listing of all names would be impossible.

CRC was pleased to inherit some very usable kitchen utensils for its private supplies, including some additional silverware.

P.S. (Our workers enjoyed meeting many people from the neighborhood; several returned with items to add to our sale. Furniture, kitchen supplies, fishing equipment & knickknacks were our best sellers.)

FINANCIAL STATEMENT - A/O 9/30/81

Organizational Acct. (Treas.)

General Fund (mortg., org.exp., bul., etc.).....\$506.30
Assistance Fund 305.00**
Building Repair Fund (roofing loan, repairs).....(193.88)**
BALANCE.....\$617.42

*\$200 of asst.f.d. earmarked for spec. beneficiary
**Debit in bid f.d. temporarily covered by gen.f.d.
& awaiting \$200 in unpaid pledges

Property Management Acct. (Gen. Mgr.)

(A/O 8/31/81 statement prepared for Sept. Bd. meeting, balance was \$375.82)

COMMENTS: As the above statement illustrates, we must continue to strive for increased members, donations & rentals as well as more lucrative activities. We need your help.

2. ☐ I wish to become a REGULAR VOTING MEMBER of Casa Romana & Capela by contributing \$60 in annual dues for which I may take a tax deduction. I wish to pay my dues:

(a) annually ____ (\$60); (b) semi-annually ____ (\$30); (c) monthly ____ (\$5).

3. ☐ I wish to become an ASSOCIATE & NONVOTING MEMBER of CRC by contributing \$12 as annual dues for which I may take a tax deduction. I wish to pay my dues:

(a) annually ____ (\$12); (b) semi-annually ____ (\$6); (c) monthly (\$1).

4. ☐ I wish to make a GOLDEN BOOK DONATION of \$ _____, for which I may take a tax deduction. Donator's names are inscribed in the Golden Book (Cartea de Aur), occupying a permanent place of honor at CRC. (Funds are earmarked for payments on the mortgage on the property.)

5. ☐ Please accept my tax-deductible donation to the SPECIAL BUILDING REPAIR FUND.
I understand my contribution will be earmarked for payments on the special short-term roofing loan or to make improvements and repairs on the property.

6. ☐ Please accept my tax-deductible donation to the CRC ASSISTANCE FUND.

7. ☐ Please accept my tax-deductible donation to BULETINUL "CASA ROMANA" of \$.

1 Please credit \$ _____ as a subscription for year(s) _____ @ \$5/yr. (\$10/yr foreign)

Please credit \$ _____ as a special donation to the Bulletin Fund.

(Signature) _____ (Address) _____

(Date) _____ Tel No. _____

CASA ROMANA & CAPELA
(A California Nonprofit Corporation)

REV. 9/81

I WISH TO BE A PART OF THE FOUNDING OF CASA ROMANA & CAPELA IN THE FOLLOWING WAY(S):

1. ☐ I wish to be a CHARTER MEMBER by subscribing to _____ initial loan unit(s) @ \$100 a unit.

I understand that this is considered an interest-free loan for an indefinite term which Casa Romana expects to repay as her financial situation will allow and that I may convert this loan into a tax-deductible contribution at any time by notifying the treasurer in writing.

I further understand that as a founding member, I pledge myself to make monthly payments as necessary toward the amortization of the first deed of trust on the property in proportion to the number of initial loan units subscribed to. I wish these monthly payments to be considered as (check one): (a) loan ____; (b) donation ____.

Moreover, I understand that in order to join the Founding Member Ranks CRC expects me to make up back member-assessment-dues: \$100 for 1978-79 (\$5/mo. for 20 mos.) and \$60 for 1980-81 (\$2.50/mo. for 24 mos), or an additional \$160.

Total Charter Member fee is thus \$260 through 1981 and may be paid in instalments.

I ENCLOSE \$. I WISH TO PAY THE REMAINDER IN INSTALMENTS OF \$ A MONTH.

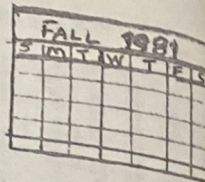
(signature)	(address)
-------------	-----------

(print name)

(date) _____ Tel. No. _____

Please make checks payable to Casa Romana & Capela & mail to CRC at 124 Montecito, Oakland, CA. 94610, or to the Treas., Mrs. J. Smultea, Rt. 1, Box 367, Trinidad, CA. 95570.

CRC CALENDAR OF EVENTS

SUNDAY - OCTOBER 25, 1981

CRC FALL FESTIVAL at 124 Montecito, Oakland

Celebrating SUMMER REMODELING

Following 11 a.m. Religious Service

1 p.m.: BUFFET OF ROMANIAN DISHES

2-5 p.m.: DANCING TO CHIODO ORCHESTRA

Refresments (wine, beer & soft drinks)
will be available

DONATION of \$6 per person welcomed
(Children under 12 @ \$1.50)

Program Chairman: Nicolae Dimitriu

SATURDAY - NOVEMBER 28, 1981

8 p.m. at 124 Montecito, Oakland

Program Celebrating the Anniversary of

THE UNION OF TRANSYLVANIA
WITH ITS MOTHER COUNTRY ROMANIA

featuring

Presentation of this Historical Event

by Mircea Ratiu, Engineer

Coffee & Snacks will be served

Refreshments will be available at the bar

DONATIONS accepted at the Door
but Entrance gratis.

CASA ROMANA & CAPELA FONDATORI I (THE FOUNDERS)

Ioan & Virginia Balaci
Alexandru Blaga*
Remus Bretoi
Valer Bursan
Alexander Buz
Nicolae Cazacu*
Ion & Stela Cepoi
Margareta Cismaru
Eugen Coban
Gheorghe Costache*
George & Trudy Dănulescu
Dan C. Didescu
Nicolae Dimitriu*
John Dumitru
Mircea Gorenuc
Sorin Issvoran*
Angela Jonescu
Fam. George Jordan*
Emeric Kalman

Romeo Malattia &
Ottilia Bria Malattia
Niculae Moisidis
John V. & Ilse Moldovan*
Fam. Traian Ocneanu*
Anca & Mihai Olteanu
Alexander Părvu, Jr.
Eugen Popescu
Mircea Rățiu
John Simicin
Ioan Sirbu
Ilie J. Smultea*
Judith Clark Smultea*
Elena Stămătescu-Greavu
Eugen Stoia
Petre Sturzu
Leon Vasu

Prospective Founding Member: Petru Dărăban

Regular Voting Members

Sylvia Bogdan Irina Bollog
Ion & Maria Manea-Manoliu Vasile Mihaileanu

SPECIAL ACKNOWLEDGMENT TO:

Romanian Orthodox Parish "Invierea Domnului" &
Unirea dela Vest Society of the Union & League
of Romanian Societies of America

* 5 or more initial loan units

BOARD OF DIRECTORS

Alexander Blaga
Gheorghe Costache
Dan C. Didescu
Nicolae Dimitriu
John V. Moldovan
Trajan Ocneanu
Mihai Olteanu
Ilie Smultea
Elena Stamatescu-Greavu

OFFICERS

Pres. Ilie Smultea
Vice Pres....Mihai Olteanu
Secy. E. Stămătescu-Greavu
Treas. Judith Smultea
Gen.Mgr.....Gheorghe Costache

OMIEU JOATU - IOAMBA